EUROPOS SĄJUNGA

EUROPOS PARLAMENTAS **TARYBA**

Briuselis, 2019 m. spalio 23 d.
(OR. en)

2018/0043 (COD) **PE-CONS 86/19**

EF 183
ECOFIN 456
IA 147
CODEC 1036

TEISĖS AKTAI IR KITI DOKUMENTAI

Dalykas:	EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA dėl padengtųjų obligacijų emisijų ir viešosios priežiūros, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/65/EB ir 2014/59/ES

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS
DIREKTYVA (ES) 2019/…

… m. … … d.

dėl padengtųjų obligacijų emisijų ir viešosios priežiūros,
kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/65/EB ir 2014/59/ES

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[1],

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros[2],

[1] OL C 367, 2018 10 10, p. 56.
[2] 2019 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento pozicija [(OL …) (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje)] ir … m. … … d. Tarybos sprendimas.

kadangi:

(1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB[1] 52 straipsnio 4 dalyje numatyti ypač bendro pobūdžio reikalavimai, susiję su struktūriniais padengtųjų obligacijų elementais. Pagal tuos reikalavimus tenumatyta, kad padengtąsias obligacijas turi išleisti valstybėje narėje registruotą buveinę turinti kredito įstaiga, o pačioms obligacijoms turi būti taikoma speciali viešoji priežiūra ir dvigubo reikalavimo tvarka. Tos sritys yra reglamentuojamos ir kur kas išsamiau reguliuojamos pagal nacionalines padengtųjų obligacijų sistemas. Be to, tos nacionalinės sistemos apima kitas struktūrines nuostatas, visų pirma taisykles dėl užtikrinamojo turto grupės sudėties, turto tinkamumo kriterijų, turto sutelkimo į grupę galimybės, skaidrumo ir informacijos teikimo pareigų ir likvidumo rizikos mažinimo. Valstybių narių požiūriai į reglamentavimo esmę taip pat skiriasi. Kelios valstybės narės neturi jokios specialios nacionalinės padengtųjų obligacijų sistemos. Todėl pagrindiniai struktūriniai elementai, kuriuos turi atitikti Sąjungoje leidžiamos padengtosios obligacijos, dar nėra Sąjungos teisėje nustatyti;

[1] 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

(2) Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013[1] 129 straipsniu nustatomos Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalies reikalavimus papildančios sąlygos, pagal kurias apskaičiuojant kapitalo reikalavimus taikomas lengvatinis vertinimas, leidžiantis į padengtąsias obligacijas investuojančioms kredito įstaigoms turėti mažiau kapitalo nei investuojant į kitą turtą. Nors tais papildomais reikalavimais padidinamas padengtųjų obligacijų suderinimas Sąjungoje, jie turi specialią paskirtį – nustatyti sąlygas, kurias turi tenkinti padengtųjų obligacijų investuotojai, kad galėtų gauti tokį lengvatinį vertinimą, ir nėra taikomi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 nereguliuojamose srityse;

[1] 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

(3) kituose Sąjungos teisės aktuose, pavyzdžiui, Komisijos deleguotuosiuose reglamentuose (ES) 2015/35[1] ir (ES) 2015/61[2] ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/59/ES[3], taip pat pateikiama nuoroda į Direktyvoje 2009/65/EB nustatytą apibrėžtį, pagal kurią turi būti nustatomos padengtosios obligacijos, kurioms taikomas lengvatinis vertinimas padengtųjų obligacijų investuotojams pagal tuos teisės aktus. Tačiau tų teisės aktų formuluotės skiriasi priklausomai nuo jų paskirties ir dalyko, todėl terminas „padengtosios obligacijos“ vartojamas nenuosekliai;

---

[1] 2014 m. spalio 10 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/35, kuriuo papildoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 12, 2015 1 17, p. 1).

[2] 2014 m. spalio 10 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/61, kuriuo dėl kredito įstaigoms taikomo padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 (OL L 11, 2015 1 17, p. 1).

[3] 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

(4) kalbant apie investavimo į padengtąsias obligacijas sąlygas, padengtosioms obligacijoms taikomą tvarką apskritai galima laikyti suderinta. Tačiau trūksta Sąjungos lygmens padengtųjų obligacijų emisijų sąlygų suderinimo ir tai turi tam tikrų pasekmių. Pirmiausia lengvatinis vertinimas vienodai taikomas priemonėms, kurios skiriasi savo pobūdžiu, taip pat rizikos lygiu ir investuotojų apsauga. Antra, nacionalinių sistemų skirtumai arba tokios sistemos nebuvimas ir visuotinai suderinto termino „padengtosios obligacijos“ trūkumas galėtų kliudyti vystytis išties integruotai bendrajai padengtųjų obligacijų rinkai. Trečia, dėl skirtingų apsaugos priemonių, nustatytų pagal nacionalines taisykles, galėtų kilti rizika finansiniam stabilumui, nes visoje Sąjungoje galima įsigyti padengtųjų obligacijų, kurioms taikoma skirtingo lygio investuotojų apsauga ir galėtų būti taikomas lengvatinis vertinimas pagal Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 bei kitus Sąjungos teisės aktus;

(5) todėl suderinus tam tikrus nacionalinių sistemų aspektus pagal geriausią patirtį turėtų būti užtikrintas sklandus ir tolygus gerai veikiančių padengtųjų obligacijų rinkų vystymasis Sąjungoje ir apribota galima rizika finansiniam stabilumui ir jo pažeidžiamumas. Tokiu principais grindžiamu suderinimu turėtų būti padedamas visų padengtųjų obligacijų emisijų Sąjungoje bendras pagrindas. Dėl suderinimo visos valstybės narės įpareigojamos nustatyti padengtųjų obligacijų sistemas, o tai taip pat turėtų padėti vystytis padengtųjų obligacijų rinkoms tose valstybėse narėse, kuriose jų nėra. Tokia rinka suteiktų stabilų finansavimo šaltinį kredito įstaigoms, kurios dėl to turėtų geresnes sąlygas teikti vartotojams ir įmonėms prieinamas hipotekos paskolas, o investuotojams užtikrinti alternatyvias saugias investicijas;

(6) 2012 m. gruodžio 20 d. savo rekomendacijoje dėl kredito įstaigų finansavimo[1], Europos sisteminės rizikos valdyba (toliau – ESRV) paragino nacionalines kompetentingas institucijas ir Europos priežiūros instituciją (toliau – Europos bankininkystės institucija) (EBI), įsteigtą Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010[2], nustatyti geriausią padengtųjų obligacijų srities praktiką ir paskatinti nacionalinių sistemų suderinimą. Ji taip pat rekomendavo EBI koordinuoti nacionalinių kompetentingų institucijų vykdomus veiksmus, visų pirma susijusius su užtikrinamojo turto grupių kokybe ir atskyrimu, padengtųjų obligacijų neliečiamumu bankroto atveju, užtikrinamojo turto grupėms gresiančia turto ir įsipareigojimų rizika ir informacijos apie užtikrinamojo turto grupių sudėtį atskleidimu. Be to, rekomendacijoje EBI raginama dvejus metus stebėti padengtųjų obligacijų rinkos veikimą, lyginant su geriausia jos nustatyta praktika, nustatyti, ar reikia teisėkūros veiksmų, ir atitinkamai apie tai pranešti ESRV ir Komisijai;

(7) 2013 m. gruodžio mėn. Komisija pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 503 straipsnio 1 dalį paprašė EBI rekomendacijos;

---

1 2012 m. gruodžio 20 d. Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacija (ESRV/2012/2) dėl kredito įstaigų finansavimo (OL C 119, 2013 4 25, p. 1).

2 2010 lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

(8) EBI ataskaita, pateikta kartu su 2014 m. liepos 1 d. nuomone, atsižvelgdama tiek į 2012 m. gruodžio 20 d. ESRV rekomendaciją, tiek į 2013 m. gruodžio mėn. Komisijos prašymą pateikti rekomendaciją, rekomendavo didinti nacionalinių padengtųjų obligacijų srities teisės, reguliavimo ir priežiūros sistemų konvergenciją, siekiant padėti padengtosioms obligacijoms Sąjungoje taikyti vieningą lengvatinių rizikos koeficientų vertinimą;

(9) kaip numatė ESRV, EBI dvejus metus stebėjo padengtųjų obligacijų rinkos veikimą, lygindama jį su geriausia toje rekomendacijoje nustatyta praktika. To stebėjimo pagrindu 2016 m. gruodžio 20 d. EBI pateikė ESRV, Tarybai ir Komisijai antrą nuomonę ir ataskaitą dėl padengtųjų obligacijų[1]. Toje ataskaitoje padaryta išvada, kad, siekiant Sąjungoje užtikrinti didesnį padengtųjų obligacijų apibrėžčių ir reguliavimo tvarkos suderinamumą, harmonizavimo darbą būtina tęsti. Ataskaitoje taip pat nurodoma, kad vykdant derinimą reikėtų remtis dabartinėmis gerai veikiančiomis rinkomis kai kuriose valstybėse narėse;

(10) paprastai padengtąsias obligacijas leidžia kredito įstaigos. Būdinga padengtųjų obligacijų paskirtis – teikti paskolų finansavimą, o plataus masto paskolų teikimas yra viena iš pagrindinių kredito įstaigų veiklos sričių. Atitinkamai, siekiant, kad padengtosioms obligacijoms būtų taikomas lengvatinis vertinimas pagal Sąjungos teisę, turi būti reikalaujama, kad jos būtų išleistos kredito įstaigų;

[1] Ataskaita „Padengtosios obligacijos: rekomendacijos dėl ES padengtųjų obligacijų sistemų suderinimo“, EBI (2016 m.), EBA-Op-2016-23.

(11) padengtąsias obligacijas leidžiant išleisti tik kredito įstaigoms užtikrinama, kad emitentas turės reikalingų žinių, kad galėtų valdyti užtikrinamojo turto grupės paskoloms kylančią kredito riziką. Be to, taip užtikrinama, kad emitentui būtų taikomi kapitalo reikalavimai, užtikrinantys investuotojų apsaugą, grindžiamą dvigubo reikalavimo tvarka, pagal kurią investuotojui bei išvestinės finansinės priemonės sutarties šaliai suteikiama teisė teikti reikalavimą tiek padengtosios obligacijos emitentui, tiek užtikrinamojo turto atžvilgiu. Todėl leidus padengtąsias obligacijas leisti tik kredito įstaigoms užtikrinama, kad padengtosios obligacijos ir toliau būtų saugi ir veiksminga finansavimo priemonė, kartu prisidedant prie svarbių bendro intereso viešosios politikos tikslų – didinti investuotojų apsaugą ir finansinį stabilumą. Tai taip pat atitinka gerai veikiančių nacionalinių rinkų taikomą metodą, pagal kurį padengtąsias obligacijas leidžiama išleisti tik kredito įstaigoms;

(12) todėl pagal Sąjungos teisę leidimą išleisti padengtąsias obligacijas dera suteikti tik kredito įstaigoms, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte. Specializuotoms hipotekos kredito įstaigoms būdinga tai, kad jos priima ne indėlius, o kitas grąžinamas lėšas iš gyventojų, todėl šiuo atžvilgiu jos atitinka „kredito įstaigos“ apibrėžtį, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 575/2013. Nedarant poveikio papildomai veiklai, kuri leidžiama pagal taikytinus nacionalinės teisės aktus, specializuotos hipotekos kredito įstaigos yra įstaigos, kurios teikia tik hipotekos ir viešojo sektoriaus paskolas, įskaitant paskolas, kurias jos įsigijo iš kitų kredito įstaigų. Pagrindinis šios direktyvos tikslas – siekiant užtikrinti aukšto lygio investuotojų apsaugą reglamentuoti sąlygas, kuriomis kredito įstaigos gali leisti padengtąsias obligacijas kaip finansavimo priemonę, nustatant produktui taikytinus reikalavimus ir numatant specialią priežiūrą, kurių kredito įstaigos turi laikytis;

(13) dvigubo reikalavimo tvarka – daugelio dabartinių padengtųjų obligacijų nacionalinių sistemų esminė sąvoka ir elementas. Ji taip pat yra pagrindinė padengtųjų obligacijų ypatybė, kaip nurodyta Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje. Todėl, siekiant užtikrinti, kad pagal suderintas sąlygas investuotojai ir išvestinės finansinės priemonės sutarties šalys visoje Sąjungoje galėtų teikti reikalavimą tiek padengtųjų obligacijų emitentui, tiek užtikrinamojo turto atžvilgiu, būtina tą sąvoką apibrėžti;

(14) siekiant užtikrinti, kad padengtųjų obligacijų investuotojams suėjus obligacijos terminui būtų grąžinti pinigai, esminė padengtųjų obligacijų ypatybė taip pat turėtų būti neliečiamumas bankroto atveju. Emitento nemokumo ar pertvarkymo atveju automatiškai paankstinus pinigų grąžinimą galima iškreipti padengtųjų obligacijų investuotojų eiliškumą. Todėl svarbu užtikrinti, kad pinigai net ir nemokumo ar pertvarkymo atveju būtų grąžinami padengtųjų obligacijų investuotojams pagal sutartinį tvarkaraštį. Neliečiamumas bankroto atveju yra atitinkamai tiesiogiai susijęs su dvigubo reikalavimo tvarka, todėl turėtų taip pat būti pagrindinė padengtųjų obligacijų sistemos ypatybė;

(15) kita pagrindinė dabartinių nacionalinių padengtųjų obligacijų sistemų ypatybė yra reikalavimas, kad, siekiant užtikrinti užtikrinamojo turto grupės patikimumą, užtikrinamasis turtas būtų labai aukštos kokybės. Užtikrinamajam turtui būdingos specialios ypatybės, susijusios su mokėjimo prašymais ir įkeičiamu turtu, kuriuo užtikrinamas toks užtikrinamasis turtas. Todėl derėtų nustatyti bendrąsias reikalavimus atitinkančio užtikrinamojo turto kokybės ypatybes.

(16) Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 1 dalyje išvardytas turtas padengtųjų obligacijų sistemoje turėtų būti reikalavimus atitinkantis užtikrinamasis turtas. Užtikrinamasis turtas, kuris nebeatitinka nė vieno iš to reglamento 129 straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų, turėtų toliau būti laikomas reikalavimus atitinkančiu užtikrinamuoju turtu pagal šios direktyvos 6 straipsnio 1 dalies b punktą, jei jis atitinka šios direktyvos reikalavimus. Kitas panašios aukštos kokybės užtikrinamasis turtas pagal šią direktyvą taip pat gali būti laikomas atitinkantis reikalavimus, jei tas turtas atitinka šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus, įskaitant reikalavimus įkeičiamam turtui, kuriuo užtikrinamas mokėjimo prašymas. Materialaus įkeičiamo turto atveju nuosavybės teisės turėtų būti registruotos viešame registre, kad būtų užtikrintas vykdymas. Tais atvejais, kai nėra viešo registro, valstybės narės turėtų turėti galimybę numatyti alternatyvią nuosavybės ir reikalavimų patvirtinimo formą, kuri būtų palyginama su ta, kuri taikoma viešai registruojant suvaržytą fizinį turtą. Kai valstybės narės naudoja tokią alternatyvią patvirtinimo formą, jos turėtų taip pat nustatyti nuosavybės ir reikalavimų pokyčių registravimo procedūrą. Kredito įstaigų pozicijos turėtų būti laikomos tinkamu naudoti užtikrinamuoju turtu pagal šios direktyvos 6 straipsnio 1 dalies a arba b punktą, priklausomai nuo to, ar jos tenkina Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnį. Draudimo įmonių pozicijos taip pat turėtų būti laikomos tinkamu naudoti užtikrinamu turtu pagal šios direktyvos 6 straipsnio 1 dalies b punktą. Paskolos valstybinei įmonei arba jos garantuotos paskolos, kaip apibrėžta Komisijos direktyvos 2006/111/EB[1] 2 straipsnio b punkte, gali būti laikomos reikalavimus atitinkančiu užtikrinamuoju turtu, jei ta valstybinė įmonė teikia būtiniausias viešąsias paslaugas, kad išlaikytų ypatingos svarbos socialinę veiklą.

[1] 2006 m. lapkričio 16 d. Komisijos direktyva 2006/111/EB dėl finansinių santykių tarp valstybių narių ir valstybės įmonių skaidrumo ir dėl finansinio skaidrumo tam tikrose įmonėse (OL L 318, 2006 11 17, p. 17).

Be to, tokios valstybinės įmonės turėtų teikti savo paslaugas pagal koncesiją arba gauti valdžios institucijos leidimą, joms turėtų būti taikoma viešoji priežiūra ir jos turėtų gauti pakankamai pajamų savo mokumui užtikrinti. Kai valstybės narės nusprendžia leisti naudoti turtą paskolų valstybinėms įmonėms arba tų įmonių garantuojamų paskolų pavidalu savo nacionalinėje sistemoje, jos turėtų deramai atsižvelgti į galimą poveikį konkurencijai leidžiant naudoti tokį turtą. Nepriklausomai nuo to, kas jų savininkas, kredito įstaigos ir draudimo įmonės neturėtų būti laikomos valstybinėmis įmonėmis. Be to, tuo tikslu valstybėms narėms turėtų būti leista į savo nacionalines sistemas tam tikro turto neįtraukti. Kad padengtųjų obligacijų investuotojai galėtų geriau įvertinti padengtųjų obligacijų programos riziką, valstybės narės taip pat turėtų nustatyti rizikos diversifikavimo taisykles, susijusias su sudėtimi ir reikšminga koncentracija kalbant apie paskolų arba pozicijų skaičių užtikrinamojo turto grupėje ir sandorio šalių skaičių. Valstybės narės turėtų galėti nuspręsti, koks sudėties ir reikšmingos koncentracijos, reikalaujamos pagal nacionalinę teisę, lygis yra tinkamas.

(17) padengtosioms obligacijoms būdingos specialios struktūrinės ypatybės, skirtos nuolatinei investuotojų apsaugai. Viena tų ypatybių – reikalavimas suteikti padengtųjų obligacijų investuotojams galimybę teikti reikalavimą ne tik emitentui, bet ir užtikrinamojo turto grupėje esančio turto atžvilgiu. Tie struktūriniai su produktu susiję reikalavimai skiriasi nuo prudencinių reikalavimų, taikytinų padengtąsias obligacijas leidžiančiai kredito įstaigai. Pirmųjų paskirtis – ne užtikrinti įstaigos emitentės tinkamą prudencinę padėtį, bet turėtų labiau apsaugoti investuotojus nustatant konkrečius reikalavimus pačioms padengtosioms obligacijoms. Be konkretaus reikalavimo naudoti tik aukštos kokybės užtikrinamąjį turtą, siekiant dar labiau padidinti investuotojų apsaugą, derėtų reglamentuoti ir užtikrinamojo turto grupės ypatybėms taikomus bendruosius reikalavimus. Tie reikalavimai turėtų apimti konkrečias taisykles, kuriomis siekiama apsaugoti užtikrinamojo turto grupę, kaip antai taisykles dėl užtikrinamojo turto atskyrimo. Atskyrimą galima vykdyti įvairiais būdais, pavyzdžiui, balanse, steigiant specialiosios paskirties įmonę arba kitomis priemonėmis. Vis dėlto užtikrinamojo turto atskyrimo tikslas yra užtikrinti, kad to turto teisiškai negalėtų pasiekti kreditoriai, jei jie nėra padengtųjų obligacijų investuotojai.

(18) įkeičiamo turto buvimo vieta taip at turėtų būti reglamentuojama, kad būtų užtikrintas investuotojų teisių vykdymo užtikrinimas. Taip pat svarbu, kad valstybės narės nustatytų taisykles dėl užtikrinamojo turto grupės sudėties. Šioje direktyvoje taip pat reikėtų numatyti padengimo turtu reikalavimus, nedarant poveikio valstybių narių teisei numatyti skirtingus rizikos, kaip antai susijusios su valiuta ar palūkanos normomis, mažinimo būdus. Siekiant užtikrinti, kad užtikrinamojo turto grupėms būtų taikomi bendri aukštos kokybės standartai visoje Sąjungoje, reikėtų nustatyti padengimo turtu apskaičiavimo būdą ir sąlygas, kuriomis išvestinių finansinių priemonių sandoriai gali būti įtraukti į užtikrinamojo turto grupę. Padengimo turtu skaičiavimas turėtų būti vykdomas pagal nominaliosios sumos principą. Valstybės narės turėtų turėti galimybę taikyti kitą apskaičiavimo metodą nei nominaliosios sumos principas, jei kitas metodas labiau riboja riziką, t. y. dėl jo nepadidėja padengimo turtu rodiklis, kur užtikrinamasis turtas yra naudojamas kaip skaitiklis, o padengtųjų obligacijų įsipareigojimai – kaip vardiklis. Valstybės narės turėtų galėti reikalauti turėti didesnį įkaito perviršio lygį nei šioje direktyvoje nustatytas padengimo turtu reikalavimas padengtosioms obligacijoms, kurias yra išleidusios atitinkamoje valstybėje narėje esančios kredito įstaigos;

(19) keliose valstybėse narėse jau reikalaujama, kad užtikrinamojo turto grupės stebėtojas vykdytų specialias užduotis, susijusias su reikalavimus atitinkančio turto kokybe, ir užtikrintų atitiktį nacionaliniams padengimo turtu reikalavimams. Todėl, siekiant visoje Sąjungoje suderinti padengtosioms obligacijoms taikomą tvarką, svarbu aiškiai nustatyti užtikrinamojo turto grupės stebėtojo (kur jis yra privalomas pagal nacionalinę sistemą) užduotis ir pareigas. Užtikrinamojo turto grupės stebėtojo egzistavimas nepanaikina kompetentingų institucijų pareigų, susijusių su padengtųjų obligacijų viešosios priežiūros vykdymu, visų pirma su šią direktyvą įgyvendinančių nacionalinėje teisėje išdėstytų reikalavimų laikymusi;

(20) Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnyje nustatoma keletas sąlygų padengtosioms obligacijoms, kurias užtikrina pakeitimo vertybiniais popieriais subjektai. Viena iš tų sąlygų yra susijusi su apimtimi, kuria tos rūšies užtikrinamasis turtas gali būti naudojamas, – tokių struktūrų naudojimas neturi viršyti 10 neapmokėtų padengtųjų obligacijų sumos. Pagal Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 kompetentingos institucijos gali šios sąlygos netaikyti. Komisijos ataskaitoje dėl tos nuostatos netaikymo tinkamumo daroma išvada, kad galimybę kaip užtikrinamąjį turtą išleidžiant padengtąsias obligacijas naudoti pakeitimo vertybiniais popieriais priemones ar padengtąsias obligacijas reikėtų numatyti tik kitoms padengtosioms obligacijoms (grupės viduje sutelktų padengtųjų obligacijų struktūros) ir jos neriboti nuoroda į neapmokėtų padengtųjų obligacijų sumą. Siekiant užtikrinti optimalų skaidrumo lygį, išorei išleistų padengtųjų obligacijų užtikrinamojo turto grupės turi neturėti kitų kredito įstaigų tos pačios grupės viduje išleistų padengtųjų obligacijų. Be to, kadangi naudojant grupės viduje sutelktų padengtųjų obligacijų struktūras gali būti netaikomos ribos kredito įstaigų pozicijoms, kurios nustatytos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnyje, turėtų būti reikalaujama, kad grupės viduje ir išorei išleistas padengtąsias obligacijas išleidimo momentu būtų galima priskirti 1 kredito kokybės žingsniui, arba, jei vėliau pasikeistų kredito kokybės žingsnis, kompetentingoms institucijoms pritarus, jas būtų galima priskirti 2 kredito kokybės žingsniui. Kai grupės viduje arba išorei išleistos padengtosios obligacijos nebeatitinka to reikalavimo, grupės viduje išleistos padengtosios obligacijos nebelaikomos reikalavimus atitinkančiu turtu pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnį, o atitinkamai išorei išleistoms susijusios užtikrinamojo turto grupės padengtosioms obligacijoms nebetaikoma to reglamento 129 straipsnio 1b dalies nustatyta išimtis.

Jeigu tos grupės viduje išleistos padengtosios obligacijos nebeatitinka atitinkamo kredito kokybės žingsnio reikalavimo, jos vis riek turėtų būti laikomos reikalavimus atitinkančiu užtikrinamuoju turtu pagal šią direktyvą, jeigu jos atitinka visus šios direktyvos reikalavimus, o išorei išleistos padengtosios obligacijos, užtikrintos tomis grupės viduje išleistomis padengtosiomis obligacijomis ar kitu turtu, atitinkančiu šią direktyvą, dėl šios priežasties turėtų galėti naudoti Europos padengtųjų obligacijų ženklą. Valstybės narės turėtų turėti galimybę leisti naudotis tokiomis struktūromis. Tai reiškia, jog tam, kad ta galimybė būtų veiksmingai prieinama kredito įstaigoms, priklausančioms skirtingose valstybėse narėse esančiai grupei, visos susijusios valstybės narės turėjo pasinaudoti ta galimybe ir perkelti atitinkamą nuostatą į savo teisę;

(21) leisdamos padengtąsias obligacijas mažos kredito įstaigos patiria sunkumų, nes padengtųjų obligacijų programos rengimas dažnai pareikalauja didelių išankstinių išlaidų. Padengtųjų obligacijų rinkose taip pat ypač svarbus yra likvidumas, kuris iš esmės priklauso nuo neapmokėtų obligacijų kiekio. Todėl, siekiant sudaryti sąlygas padengtąsias obligacijas leisti mažesnėms kredito įstaigoms, derėtų numatyti dviejų ar daugiau kredito įstaigų bendrą finansavimą. Tokiu būdu būtų suteikta galimybė kelioms kredito įstaigoms sutelkti užtikrinamąjį turtą, naudojamą kaip įkeistas turtas padengtosioms obligacijoms, kurias išleidžia viena kredito įstaiga, ir supaprastinta padengtųjų obligacijų emisija tose valstybėse narėse, kuriose šiuo metu nėra gerai išvystytos padengtųjų obligacijų rinkos. Bendro finansavimo sutarčių naudojimui taikomais reikalavimais reikėtų užtikrinti, kad kredito įstaigoms emitentėms parduodamas užtikrinamasis turtas arba, jei valstybės narės leido taikyti tokią galimybę, perleidžiamas užtikrinamasis turtas pagal susitarimą dėl finansinio įkaito, sudarytą vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/47/EB[1], atitiktų užtikrinamojo turto tinkamumo ir atskyrimo reikalavimus pagal Sąjungos teisę;

[1] 2002 m. birželio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/47/EB, dėl susitarimų dėl finansinio įkaito (OL L 168, 2002 6 27, p. 43).

(22) užtikrinamojo turto grupės, kuria užtikrinama padengtoji obligacija, skaidrumas yra šios rūšies finansinių priemonių esminė dalis, nes leidžia lengviau jas palyginti, o investuotojams sudaro sąlygas atlikti reikalingą rizikos įvertinimą. Sąjungos teisėje nustatytos taisyklės, taikomos prospekto, kuris turi būti skelbiamas, kai vertybiniai popieriai siūlomi visuomenei arba įtraukiami į prekybos reguliuojamoje rinkoje, esančioje arba veikiančioje valstybėje narėje, sąrašą, sudarymui, tvirtinimui ir platinimui. Ilgainiui nacionalinės teisėkūros institucijos ir rinkos dalyviai parengė keletą tokią Sąjungos teisę papildančių iniciatyvų, susijusių su padengtųjų obligacijų investuotojams atskleistina informacija. Vis dėlto Sąjungos teisės lygmeniu reikia nustatyti būtiną bendrąją informaciją, pateiktiną investuotojams prieš perkant padengtąsias obligacijas arba jų pirkimo metu. Valstybėms narėms reikėtų leisti tuos būtinuosius reikalavimus papildyti papildomomis nuostatomis;

(23) užtikrinant padengtųjų obligacijų investuotojų apsaugą svarbiausia yra mažinti priemonės likvidumo riziką. Tai ypač svarbu užtikrinant su padengtąja obligacija susijusių įsipareigojimų vykdymą laiku. Todėl, siekiant valdyti likvidumo trūkumo riziką, kaip antai terminų ir palūkanų normų neatitikimo, mokėjimų nutrūkimo, bendro lėšų naudojimo riziką, išvestinių finansinių priemonių sandoriais susijusį mokėjimo įsipareigojimą ir kitų veiklos įsipareigojimų terminų suėjimo padengtųjų obligacijų programos laikotarpiu riziką, derėtų nustatyti užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsargą. Kredito įstaiga gali susidurti su atvejais, kai tampa sudėtinga laikytis užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsarga, pavyzdžiui, nepalankiomis sąlygomis, kai rezervas naudojamas netenkamų pinigų srautui padengti. Pagal šią direktyvą paskirtos kompetentingos institucijos turėtų stebėti, kaip laikomasi užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsargos reikalavimo, ir prireikus imtis priemonių siekiant užtikrinti, kad kredito įstaiga laikytųsi tos atsargos reikalavimo. Užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsarga skiriasi nuo kredito įstaigoms pagal kitus Sąjungos teisės aktus taikomų bendrųjų likvidumo reikalavimų, nes yra tiesiogiai susijusi su užtikrinamojo turto grupe ir jos paskirtis – mažinti konkrečiai šiai grupei kylančią likvidumo riziką. Siekdamos kuo labiau sumažinti reglamentavimo naštą, valstybės narės turėtų galėti numatyti deramą sąveiką su likvidumo reikalavimais, nustatytais kitais Sąjungos teisės aktais ir turinčiais kitą paskirtį nei užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsarga. Todėl valstybės narės turėtų galėti nuspręsti, kad iki tos dienos, kai bus pakeisti tie Sąjungos teisės aktai, užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsargos reikalavimas būtų taikomas tik tuo atveju, kai kredito įstaigoms netaikomas joks kitas likvidumo reikalavimas pagal Sąjungos teisės aktus laikotarpiu, kurį tokie kiti reikalavimai apima.

Tokiais sprendimais kredito įstaigoms neturėtų būti nustatyta pareiga tuo pačiu laikotarpiu padengti tuos pačius netenkamų pinigų srautus skirtingu likvidžiuoju turtu. Galimybė valstybėms narėms nuspręsti netaikyti užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsargos turėtų būti iš naujo įvertinta atsižvelgiant į būsimus kredito įstaigų likvidumo reikalavimų pokyčius pagal Sąjungos teisę, įskaitant pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 460 straipsnį priimtą taikytiną deleguotąjį reglamentą. Likvidumo riziką būtų galima valdyti kitomis priemonėmis nei likvidaus turto tiekimas, pavyzdžiui, išleidžiant padengtąsias obligacijas, kurioms taikomos terminų pratęsimo struktūros, jei tai išspręstų likvidumo trūkumo arba sunkumų problemas. Tokiais atvejais valstybės narės turėtų galėti leisti apskaičiuoti likvidumo atsargą, kuri būtų grindžiama padengtųjų obligacijų galutinio termino data, atsižvelgiant į galimą terminų pratęsimą, jei tai sumažintų likvidumo riziką. Be to, valstybės narės turėtų turėti galimybę leisti netaikyti užtikrinamojo turto grupės likvidumo reikalavimų padengtosioms obligacijoms, kurioms taikomi finansavimo atitikmens reikalavimai, kai gaunami mokėjimai pagal sutartis turi būti gauti prieš išmokamus mokėjimus, ir kurie tuo metu investuoti į labai likvidų turtą;

(24) keliose valstybėse narėse siekiant išvengti potencialios likvidumo rizikos, įskaitant terminų nesutapimą, yra sukurtos naujoviškos terminų struktūros. Pagal tas struktūras numatyta galimybė tam tikram laikotarpiui pratęsti nustatytą padengtosios obligacijos terminą arba leisti padengtųjų obligacijų investuotojams gauti pinigų srautus tiesiogiai iš užtikrinamojo turto. Siekiant suderinti terminų pratęsimo struktūras visoje Sąjungoje, svarbu nustatyti sąlygas, kuriomis valstybės narės gali leisti tas struktūras naudoti, kad jos nebūtų per sudėtingos ar nekeltų investuotojams didesnės rizikos. Svarbus tų sąlygų elementas yra užtikrinti, kad kredito įstaigos negalėtų pratęsti termino savo nuožiūra. Terminą turėtų būti leidžiama pratęsti tik tuo atveju, kai atsiranda nacionalinėje teisėje numatytų objektyvių ir aiškiai apibrėžtų priežastinių veiksnių arba tikėtina, kad jų gali atsirasti artimoje ateityje. Tokiais veiksniais turėtų būti siekiama užkirsti kelią įsipareigojimų nevykdymui, pavyzdžiui, sprendžiant likvidumo trūkumo, rinkos nepakankamumo arba rinkos sutrikdymo problemą. Terminų pratęsimas taip pat galėtų palengvinti padengtąsias obligacijas leidžiančių kredito įstaigų tvarkingą likvidavimą, nes nemokumo arba pertvarkymo atveju suteikus leidimą pratęsti terminą būtų galima išvengti turto išpardavimo už gerokai mažesnę kainą;

(25) specialios viešosios priežiūros sistema – padengtosioms obligacijoms būdingas elementas, kaip nurodyta Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje. Tačiau ta direktyva tokios priežiūros pobūdis ir turinys ar institucijos, kurios turėtų būti atsakingos už tokią priežiūrą, nėra numatyti. Todėl būtina suderinti tokios padengtųjų obligacijų viešosios priežiūros sandaros elementus ir aiškiai nustatyti ją vykdysiančių nacionalinių kompetentingų institucijų užduotis ir pareigas;

(26) kadangi padengtųjų obligacijų viešoji priežiūra skiriasi nuo kredito įstaigų Sąjungoje priežiūros, valstybės narės turėtų galėti paskirti nacionalines kompetentingas institucijas padengtųjų obligacijų viešajai priežiūrai vykdyti, kurios skiriasi nuo bendrąją kredito įstaigos priežiūrą vykdančiųjų kompetentingų institucijų. Tačiau, siekiant užtikrinti nuoseklų padengtųjų obligacijų viešosios priežiūros vykdymą visoje Sąjungoje, būtina padengtųjų obligacijų viešąją priežiūrą vykdančias kompetentingas institucijas įpareigoti glaudžiai bendradarbiauti su institucijomis, vykdančiomis bendrąją kredito įstaigų priežiūrą ir, kai taikytina, taip pat su pertvarkymo institucija;

(27) padengtųjų obligacijų viešoji priežiūra turėtų apimti leidimo suteikimą kredito įstaigoms leisti padengtąsias obligacijas. Kadangi padengtąsias obligacijas turėtų būti leidžiama išleisti tik kredito įstaigoms, leidimas verstis kredito įstaigos veikla turėtų būti būtina sąlyga šiam leidimui suteikti. Kadangi Europos Centriniam Bankui pavesta suteikti leidimus kredito įstaigoms Bendrame priežiūros mechanizme dalyvaujančiose valstybėse narėse pagal Tarybos reglamento (ES) Nr. 1024/2013[1] 4 straipsnio 1 dalies a punktą, tik pagal šią direktyvą paskirtos institucijos turėtų būti kompetentingos suteikti leidimą padengtosioms obligacijoms leisti ir padengtųjų obligacijų viešajai priežiūrai vykdyti. Atitinkamai, šioje direktyvoje turėtų būti nustatytos sąlygos kuriomis pagal Sąjungos teisę veiklos leidimą turinčios kredito įstaigos gali gauti leidimą vykdyti padengtųjų obligacijų leidimo veiklą;

[1] 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013 10 29, p. 63).

(28) leidimo taikymo sritis turėtų būti susijusi su padengtųjų obligacijų programa. Tai programai turėtų būti taikoma priežiūra pagal šią direktyvą. Kredito įstaiga gali vykdyti daugiau kaip vieną padengtųjų obligacijų programą. Tuo atveju kiekvienai programai reikalaujama turėti atskirą leidimą. Padengtųjų obligacijų programa gali apimti vieną arba daugiau užtikrinamojo turto grupių. Kelios užtikrinamojo turto grupės arba tos pačios padengtųjų obligacijų programos skirtingos emisijos (su skirtingais tarptautiniais vertybinių popierių identifikavimo numeriais, ISIN) nebūtinai nurodo daugybės atskirų padengtųjų obligacijų programų buvimą;

(29) esamų padengtųjų obligacijų programų atveju neturėtų būti reikalaujama gauti naujo leidimo, kai pradedamos taikyti nacionalinių teisės aktų, kuriais į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, nuostatos. Tačiau padengtąsias obligacijas, kurios yra išleidžiamos pagal esamas padengtųjų obligacijų programas po šią direktyvą įgyvendinančių nacionalinės teisės nuostatų taikymo dienos, leidžiančios kredito įstaigos turėtų laikytis visų šioje direktyvoje išdėstytų reikalavimų. Tokį laikymąsi prižiūri pagal šią direktyvą paskirtos kompetentingos institucijos, ši priežiūra yra padengtųjų obligacijų viešosios priežiūros dalis. Valstybės narės pagal nacionalinę teisę galėtų teikti rekomendacijas, kaip vykdyti atitikties vertinimą po datos, nuo kurios valstybės narės turi taikyti šią direktyvą į nacionalinę teisę perkeliančias nuostatas. Kompetentingos institucijos turėtų galėti persvarstyti padengtųjų obligacijų programą ir įvertinti, ar reikia pakeisti tos programos leidimą. Toks poreikis pakeisti leidimą galėtų atsirasti dėl reikšmingų padengtąsias obligacijas leidžiančios kredito įstaigos verslo modelio pasikeitimų, pavyzdžiui, pakeitus nacionalinę padengtųjų obligacijų sistemą arba kredito įstaigai priėmus tam tikrų sprendimų. Tokie pakeitimai galėtų būti laikomi reikšmingais, jei dėl jų reikia iš naujo įvertinti sąlygas, kuriomis buvo suteiktas leidimas išleisti padengtąsias obligacijas;

(30) kai valstybėje narėje numatytas specialaus administratoriaus paskyrimas, ji turėtų turėti galimybę nustatyti taisykles dėl tokių specialiųjų administratorių kompetencijų ir veiklos reikalavimų. Pagal tas taisykles specialiajam administratoriui neturėtų būti leidžiama rinkti indėlių ar kitų grąžintinų lėšų iš vartotojų ir mažmeninių investuotojų, tačiau būtų leidžiama rinkti indėlius ar kitas grąžintinas lėšas tik iš profesionalių investuotojų;

(31) siekiant užtikrinti, kad padengtąsias obligacijas leidžiančios kredito įstaigos laikytųsi joms taikomų reikalavimų, ir užtikrinti panašų vertinimą bei laikymąsi visoje Sąjungoje, valstybės narės turėtų būti įpareigotos numatyti administracines sankcijas ir kitas administracines priemones, kurios būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Valstybėms narėms taip pat turėtų būti sudaryta galimybė numatyti baudžiamąsias sankcijas, o ne administracines sankcijas. Valstybės narės, kurios nusprendžia taikyti baudžiamąsias sankcijas, turėtų pateikti Komisijai atitinkamas baudžiamosios teisės nuostatas;

(32) tos valstybių narių numatytos administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės turėtų atitikti tam tikrus esminius reikalavimus dėl subjektų, kuriems taikomos tos sankcijos arba priemonės, kriterijų, į kuriuos reikia atsižvelgti jas skiriant, padengtųjų obligacijų viešąją priežiūrą vykdančių kompetentingų institucijų informacijos skelbimo pareigų, įgaliojimų skirti sankcijas ir galimų skirti administracinių piniginių baudų dydžių. Prieš priimant sprendimą taikyti administracines sankcijas arba kitas administracines priemones subjektui turėtų būti suteikta galimybė būti išklausytam. Tačiau valstybės narės turėtų galėti numatyti teisės būti išklausytam išimtis kitų nei administracinės sankcijos administracinių priemonių atveju. Visos tokios išimtys turėtų būti taikomos tik tais atvejais, kai kyla neišvengiamas pavojus ir, siekiant išvengti didelių nuostolių trečiosioms šalims, pvz., padengtų obligacijų investuotojams, arba siekiant išvengti didelės žalos finansų sistemai arba ją ištaisyti, būtinos skubios priemonės. Tokiais atvejais subjektui turėtų būti suteikta galimybė būti išklausytam po to, kai jam buvo pritaikyta priemonė;

(33) siekiant užtikrinti nuoseklų administracinių sankcijų ar kitų administracinių priemonių taikymą visoje Sąjungoje, valstybės narės turėtų būti įpareigotos užtikrinti, kad padengtųjų obligacijų viešąją priežiūrą vykdančios kompetentingos institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes, nustatydamos administracinių sankcijų ar kitų administracinių priemonių rūšį ir dydį. Valstybės narės galėtų įtraukti administracines priemones, susijusias su terminų pratęsimu atsižvelgiant į terminų pratęsimo struktūrą. Tais atvejais, kai valstybės narės taiko tokias priemones, tos priemonės galėtų suteikti kompetentingoms institucijoms galimybę panaikinti terminų pratęsimą ir nustatyti tokio panaikinimo sąlygas, kad būtų galima ištaisyti padėtį, kai kredito įstaiga pratęsia terminą pažeisdama objektyvius veiksnius, nustatytus nacionalinėje teisėje, arba kai reikia užtikrinti finansinį stabilumą ir investuotojų apsaugą;

(34) kad galėtų nustatyti galimus padengtųjų obligacijų emisijai ir pardavimui taikomų reikalavimų pažeidimus, padengtųjų obligacijų viešąją priežiūrą vykdančios kompetentingos institucijos turėtų turėti reikalingus tyrimo įgaliojimus ir veiksmingus mechanizmus, skatinančius pranešti apie galimus arba faktinius pažeidimus. Tie mechanizmai neturėtų daryti poveikio jokių asmenų arba subjektų, kuriems tokių įgaliojimų ir mechanizmų taikymas padarė neigiamą poveikį, teisei į gynybą;

(35) padengtųjų obligacijų viešąją priežiūrą vykdančios kompetentingos institucijos taip pat turėtų būti įgaliotos skirti administracines sankcijas ir priimti kitas administracines priemones, kad užtikrintų kuo platesnio masto veiksmus įvykus pažeidimui ir padėtų užkirsti kelią tolesniems pažeidimams, nepriklausomai nuo to, ar pagal nacionalinę teisę tokios priemonės yra laikomos administracinėmis sankcijomis ar kitomis administracinėmis priemonėmis. Be nurodytųjų šioje direktyvoje, valstybės narės turėtų turėti galimybę numatyti papildomas sankcijas nei numatytos šioje direktyvoje;

(36) dabartiniams padengtųjų obligacijų srities nacionalinės teisės aktams būdingas išsamus padengtųjų obligacijų emisijų ir programų reglamentavimas nacionaliniu lygmeniu ir priežiūra siekiant užtikrinti, kad visada būtų paisoma padengtųjų obligacijų investuotojų teisių. Ta priežiūra apima nuolatinį programos ypatybių, padengimo turtu reikalavimų ir užtikrinamojo turto grupės kokybės stebėjimą. Esminis investuotojų apsaugos elementas – tinkamo lygio investuotojų informavimas apie reglamentavimo sistemą, taikomą padengtųjų obligacijų emisijai. Todėl derėtų užtikrinti, kad kompetentingos institucijos reguliariai skelbtų informaciją apie savo nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis perkeliama ši direktyva, ir metodą, pagal kurį jos vykdo padengtųjų obligacijų viešąją priežiūrą;

(37) šiuo metu padengtosios obligacijos Sąjungoje platinamos su nacionaliniais pavadinimais ir ženklais (kai kurie iš jų yra gerai žinomi, o kai kurie – ne). Todėl būtų tikslinga padengtąsias obligacijas Sąjungoje leidžiančioms kredito įstaigoms parduodant padengtąsias obligacijas tiek Sąjungos, tiek trečiosios valstybės investuotojams leisti naudoti specialų ženklą „Europos padengtosios obligacijos“, jeigu šios padengtosios obligacijos atitinka šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus. Jei tokios padengtosios obligacijos taip pat atitinka Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio reikalavimus, kredito įstaigoms turėtų būti leidžiama naudoti ženklą „Europos padengtosios obligacijos (aukščiausios rūšies)“. Tas ženklas, rodantis, kad laikomasi specialių papildomų reikalavimų, užtikrinančių aukštą ir gerai suprantamą kokybę, gali būti patrauklus ir tose valstybėse narėse, kuriose naudojami gerai žinomi nacionaliniai ženklai. Ženklais: „Europos padengtoji obligacija“ ir „Europos padengtoji obligacija (aukščiausios rūšies)“ siekiama sudaryti palankesnes sąlygas investuotojams įvertinti padengtųjų obligacijų kokybę ir taip padidinti tų padengtųjų obligacijų, kaip investavimo priemonės, patrauklumą tiek Sąjungoje, tiek už jos ribų. Tačiau naudoti tuos du ženklus turėtų būti neprivaloma – valstybės narės turėtų galėti palikti galioti savo nacionalinius pavadinimus ir ženklinimo sistemas greta tų dviejų ženklų;

(38) siekdama įvertinti šios direktyvos taikymą, Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su EBI, turėtų stebėti padengtųjų obligacijų raidą Sąjungoje ir pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl investuotojų apsaugos lygio ir padengtųjų obligacijų rinkų raidos. Ataskaitoje taip pat turėtų būti skirta dėmesio turto, kuriuo užtikrinama padengtųjų obligacijų emisija, raidai. Kadangi vis plačiau naudojamos terminų pratęsimo struktūros, Komisija taip pat turėtų pateikti ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl terminų pratęsimo struktūra pasižyminčių padengtųjų obligacijų veikimo ir su tokių obligacijų leidimu susijusios rizikos ir naudos.

(39) rinkos dalyviai ir kiti subjektai kaip papildomą bankų priemonę realiajai ekonomikai finansuoti pasiūlė naują finansinių priemonių klasę – Europos užtikrintuosius vekselius (EUV), kurie būtų padengti rizikingesniu negu viešojo sektoriaus pozicijos ir hipotekos paskolos turtu, kuris pagal šią direktyvą nėra laikomas reikalavimus atitinkančiu užtikrinamuoju turtu. 2017 m. spalio 3 d. Komisija konsultavosi su EBI, kad įvertintų, kokiu mastu EUV atveju būtų galima pasinaudoti EBI tradicinėms padengtosioms obligacijoms taikoma geriausia praktika, ir įvertintų tinkamą EUV rizikos valdymą ir galimą jų poveikį banko balanso turto suvaržymo lygiui. Atsakydama EBI 2018 m. liepos 24 d. pateikė ataskaitą. Kartu su EBI ataskaita Komisija 2018 m. spalio 12 d. paskelbė tyrimo rezultatus. Komisijos tyrime ir EBI ataskaitoje prieita prie išvados, kad reikia toliau įvertinti, pavyzdžiui, reguliavimo tvarką. Todėl Komisija turėtų toliau nagrinėti, ar EUV teisinė sistema būtų tinkama, ir šiuo klausimu pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, prireikus, kartu su pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto;

(40) šiuo metu nėra jokios lygiavertiškumo sistemos, pagal kurią Sąjunga pripažintų padengtąsias obligacijas, kurias trečiosiose valstybėse išleido kredito įstaigos, išskyrus prudencines aplinkybes, kuriomis kai kurių trečiųjų valstybių obligacijų likvidumui tam tikromis sąlygomis taikomas lengvatinis vertinimas. Todėl Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su EBI, turėtų įvertinti, ar yra reikalinga ir tinkama nustatyti trečiųjų valstybių padengtųjų obligacijų emitentams ir investuotojams taikytiną lygiavertiškumo sistemą. Ne vėliau kaip praėjus dvejiems metams po datos, nuo kurios valstybės narės turi taikyti nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis perkeliama ši direktyva, Komisija turėtų pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, prireikus kartu su pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto;

(41) padengtosioms obligacijoms būdingas nustatytas kelerių metų terminas. Todėl būtina numatyti pereinamojo laikotarpio priemones, kuriomis būtų užtikrinta, kad iki … [30 mėnesių po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] išleistoms padengtosioms obligacijoms poveikis nebūtų daromas. Todėl prieš tą datą išleistos padengtosios obligacijos turėtų toliau atitikti Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus ir joms neturėtų būti taikoma dauguma naujų šioje direktyvoje nustatytų reikalavimų. Tokios padengtosios obligacijos ir toliau turėtų būti laikomos padengtosiomis obligacijomis, jei jų atitiktų Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalies nustatytiems reikalavimams, taikomiems jų išleidimo dieną, ir šios direktyvos taikomiems reikalavimams prižiūri pagal šią direktyvą paskirtos kompetentingos institucijos. Tokia priežiūra nevykdoma šios direktyvos reikalavimų, kurie tokioms padengtosioms obligacijoms netaikomi, atžvilgiu. Kai kuriose valstybėse narėse ISIN galioja ilgesnį laikotarpį, kad galėtų būti vykdoma tęstinė padengtųjų obligacijų emisija su tuo numeriu turint tikslą padidinti tos padengtosios obligacijos (tęstinė emisija) apimtį (emisijos dydis). Pereinamojo laikotarpio priemonės turėtų apimti padengtųjų obligacijų tęstines emisijas su ISIN, kuris buvo suteiktas iki… [30 mėnesių po šios direktyvos įsigaliojimo dienos], taikant tam tikrus apribojimus;

(42) nustačius vienodą padengtųjų obligacijų sistemą, reikėtų iš dalies pakeisti padengtųjų obligacijų apibūdinimą, pateiktą Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje. Direktyvoje 2014/59/ES padengtosios obligacijos apibrėžiamos pateikiant nuorodą į Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalį. Kadangi ta apibrėžtis turėtų būti iš dalies pakeista, Direktyva 2014/59/ES taip pat turėtų būti iš dalies pakeista. Be to, siekiant išvengti poveikio iki **…** [30 mėnesių po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] pagal Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalį išleistoms padengtosioms obligacijoms, tos padengtosios obligacijos iki jų termino turėtų būti ir toliau nurodomos kaip padengtosios obligacijos. Todėl direktyvas 2009/65/EB ir 2014/59/ES reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti;

(43) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų[1] valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;

[1] OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

(44) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. nustatyti bendrą padengtųjų obligacijų sistemą, užtikrinti, kad padengtųjų obligacijų struktūrinės ypatybės visoje Sąjungoje atitiktų žemesnės rizikos pobūdį, dėl kurio atsiranda pagrindas taikyti Sąjungos lengvatinį vertinimą, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl poreikio toliau plėtoti padengtųjų obligacijų rinką ir remti tarpvalstybines investicijas visoje Sąjungoje tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali priimti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

(45) buvo konsultuojamasi su Europos Centriniu Banku ir jis 2018 m. rugpjūčio 22 d. pateikė savo nuomonę;

(46) vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001[1] 28 straipsnio 2 dalimi, buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir jis 2018 m. spalio 12 d. pateikė nuomonę[2];

---

[1] 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

[2] OL C … [dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje].

(47) padengtąsias obligacijas leidžiančios kredito įstaigos tvarko didelį kiekį asmens duomenų. Toks tvarkymas turėtų visada būti vykdomas laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 2016/679[1]. Taip pat EBI vykdomas asmens duomenų tvarkymas, kai vykdydama šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus ji tvarko administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių, apie kurias jai praneša nacionalinės kompetentingos institucijos, centrinę duomenų bazę, turėtų būti vykdomas laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/1725[2],

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

---

[1] 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

[2] 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

I ANTRAŠTINĖ DALIS
DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos šios investuotojų apsaugos taisyklės, susijusios su:

1) padengtųjų obligacijų emisijos reikalavimais;

2) struktūrinėmis padengtųjų obligacijų ypatybėmis;

3) padengtųjų obligacijų viešąja priežiūra;

4) skelbimo reikalavimais, susijusiais su padengtosiomis obligacijomis.

2 straipsnis

Taikymo sritis

Ši direktyva taikoma Sąjungoje įsisteigusių kredito įstaigų išleistoms padengtosioms obligacijoms.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1) padengtoji obligacija – kredito įstaigos laikantis nacionalinės teisės nuostatų, kuriomis šios direktyvos privalomi reikalavimai perkeliami į nacionalinę teisę, išleistas skolinis įsipareigojimas, užtikrintas užtikrinamuoju turtu, kurio atžvilgiu padengtosios obligacijos investuotojai, kaip privilegijuotieji kreditoriai, turi tiesioginio reikalavimo teisę;

2) padengtųjų obligacijų programa – padengtosios obligacijos emisijos struktūrinės savybės, apibrėžtos teisės aktuose ir sutarties sąlygose, atsižvelgiant į padengtąsias obligacijas leidžiančiai kredito įstaigai suteiktą leidimą;

3) užtikrinamojo turto grupė – aiškiai apibrėžtas turto rinkinys, užtikrinantis padengtųjų obligacijų emitento mokėjimų įsipareigojimus, susietus su padengtosiomis obligacijomis, kuris yra atskirtas nuo kito padengtąsias obligacijas leidžiančios kredito įstaigos laikomo turto;

4) užtikrinamasis turtas – užtikrinamojo turto grupės turtas;

5) įkeičiamas turtas – materialus turtas ir turtas, kurį sudaro pozicijos, garantuojančios užtikrinamąjį turtą;

6) atskyrimas – padengtąsias obligacijas leidžiančios kredito įstaigos vykdomi veiksmai nustatant užtikrinamąjį turtą ir užtikrinant, kad jo teisiškai negalėtų pasiekti kreditoriai, kurie nėra padengtųjų obligacijų investuotojai ir išvestinių finansinių priemonių sutarčių šalys;

7) kredito įstaiga – kredito įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;

8) specializuota hipotekos kredito įstaiga – kredito įstaiga, finansuojanti paskolas išskirtinai ar daugiausia padengtųjų obligacijų emisijomis, kuriai pagal teisės aktus leidžiama tik teikti hipotekos ir viešojo sektoriaus paskolas, bet neleidžiama priimti indėlių, išskyrus kitas grąžinamas lėšas iš gyventojų;

9) automatinis termino paankstinimas – situacija, kai padengtosios obligacijos emitento nemokumo arba pertvarkymo atveju padengtoji obligacija automatiškai tampa nedelsiant apmokėtina, o pagal ją padengtosios obligacijos investuotojas turi vykdytiną grąžinimo reikalavimą, kuris išmokamas nesuėjus pradiniam terminui;

10) nekilnojamojo turto atveju „rinkos vertė“ – rinkos vertė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 76 punkte;

11) nekilnojamojo turto atveju „hipotekinė vertė“ – hipotekinė vertė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 74 punkte;

12) vyraujantis turtas – dominuojantis užtikrinamojo turto grupės turtas, pagal kurį apibrėžiamas užtikrinamojo turto grupės pobūdis;

13) pakaitinis turtas – užtikrinamasis turtas, naudojamas padengimo turtu reikalavimams vykdyti, išskyrus vyraujantį turtą;

14) įkaito perviršis – visas teisės aktais, sutartyje nustatytas arba savanoriškas užtikrinimo priemonės lygis, kuriuo viršijamas padengimo turtu reikalavimas, nustatytas 15 straipsnyje;

15) finansavimo atitikmens reikalavimai – taisyklės, kuriomis įpareigojama suderinti vykdytinų įsipareigojimų ir turto pinigų srautus, sutarties sąlygomis užtikrinant, kad mokėjimų iš paskolos gavėjų ir išvestinių finansinių priemonių sutarčių šalių terminas būtų ankstesnis nei turi būti vykdomi mokėjimai padengtųjų obligacijų investuotojams ir išvestinių finansinių priemonių sutarčių šalims, kad gautos sumos būtų bent tokios pačios vertės kaip padengtųjų obligacijų investuotojams ir išvestinių finansinių priemonių sutarčių šalims mokėtini mokėjimai ir kad iš paskolos gavėjų ir išvestinių finansinių priemonių sutarčių šalių gautos sumos būtų įtrauktos į užtikrinamojo turto grupę pagal 16 straipsnio 3 dalį, kol reikės atlikti mokėjimus padengtųjų obligacijų investuotojams ir išvestinių finansinių priemonių sutarčių šalims;

16) grynasis netenkamų pinigų srautas – visi per vieną dieną mokėtini mokėjimai, įskaitant pagrindinės sumos ir palūkanų mokėjimus, taip pat mokėjimus pagal padengtųjų obligacijų programos išvestinių finansinių priemonių sandorius, atskaičius visus tą pačią dieną gautinus mokėjimus, susijusius su užtikrinamuoju turtu;

17) terminų pratęsimo struktūra – tvarka, pagal kurią numatyta galimybė atsiradus priežastiniam veiksniui tam tikram laikotarpiui pratęsti iš anksto nustatytą padengtųjų obligacijų terminą;

18) padengtųjų obligacijų viešoji priežiūra – padengtųjų obligacijų programų priežiūra, kuria užtikrinamas padengtųjų obligacijų emisijai taikytinų reikalavimų laikymasis ir vykdymo užtikrinimas;

19) specialusis administratorius – asmuo ar subjektas, paskirtas administruoti padengtųjų obligacijų programą pagal tą programą padengtąsias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokumo atveju arba kai ta kredito įstaiga pagal Direktyvos 2014/59/ES 32 straipsnio 1 dalį įvardijama kaip žlunganti arba galinti žlugti, arba, išskirtinėmis aplinkybėmis, kai atitinkama kompetentinga institucija nustato, kad tos kredito įstaigos tinkamam veikimui yra iškilęs rimtas pavojus;

20) pertvarkymas – pertvarkymas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 1 punkte;

21) grupė – grupė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 138 punkte;

22) valstybės įmonė – valstybės įmonė kaip apibrėžta Komisijos direktyvos 2006/111/EB 2 straipsnio b punkte.

II ANTRAŠTINĖ DALIS
STRUKTŪRINĖS PADENGTŲJŲ OBLIGACIJŲ YPATYBĖS

1 skyrius
Dvigubo reikalavimo tvarka ir neliečiamumas bankroto atveju

4 straipsnis

Dvigubo reikalavimo tvarka

1. Valstybės narės nustato taisykles, kuriomis padengtųjų obligacijų investuotojams ir išvestinių finansinių priemonių sutarčių šalims, kurios atitinka 11 straipsnį, suteikiama teisė teikti šiuos reikalavimus:

   a) reikalavimą padengtąsias obligacijas išleidusiai kredito įstaigai;

   b) padengtąsias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokumo ar pertvarkymo atveju – prioritetinį reikalavimą, susijusį su turto, įtraukto į užtikrinamąjį turtą, pagrindine suma ir visomis sukauptomis ir būsimomis palūkanomis;

c) jeigu padengtąsias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokumo atveju prioritetinis reikalavimas, nurodytas b punkte, negali būti visiškai įvykdytas, – reikalavimą tos kredito įstaigos nemokaus skolininko turto atžvilgiu, kurio eiliškumas *pari passu* prilygsta kredito įstaigos paprastųjų neapsaugotų kreditorių reikalavimų eiliškumui, nustatytam pagal nacionalinės teisės aktus, reglamentuojančius eiliškumą įprastinių bankroto bylų atveju.

2. 1 dalyje nurodyti reikalavimai neviršija visų su padengtosiomis obligacijomis susijusių mokėjimo įsipareigojimų.

3. Taikant šio straipsnio 1 dalies c punktą, specializuotos hipotekos kredito įstaigos nemokumo atvejui valstybės narės gali nustatyti taisykles, kuriomis padengtųjų obligacijų investuotojams ir išvestinių finansinių priemonių sutarčių šalims, kurios atitinka 11 straipsnį, suteikiama teisė teikti didesnio prioriteto reikalavimą, nei teikia tos specializuotos hipotekos kredito įstaigos paprastieji neapsaugoti kreditoriai, kurių reikalavimų eiliškumas nustatomas pagal nacionalinės teisės aktus, reglamentuojančius eiliškumą įprastinių bankroto bylų atveju, bet mažesnio prioriteto nei bet kurių kitų privilegijuotųjų kreditorių reikalavimai.

5 straipsnis

Padengtųjų obligacijų neliečiamumas bankroto atveju

Valstybės narės užtikrina, kad padengtąsias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokumo ar pertvarkymo atveju su padengtosiomis obligacijomis susijusiems mokėjimo įsipareigojimams nebūtų taikomas automatiškas termino paankstinimas.

2 skyrius

Užtikrinamojo turto grupė ir padengimas turtu

I SKIRSNIS

REIKALAVIMUS ATITINKANTIS TURTAS

6 straipsnis

Reikalavimus atitinkantis užtikrinamasis turtas

1. Valstybės narės reikalauja, kad padengtosios obligacijos visada būtų užtikrintos:

   a) turtu, kuris yra atitinkantis reikalavimus pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 1 dalį, su sąlyga, kad padengtąsias obligacijas leidžianti kredito įstaiga atitinka to reglamento 129 straipsnio 1a–3 dalių reikalavimus;

b) aukštos kokybės užtikrinamuoju turtu, užtikrinančiu, kad padengtąsias obligacijas išleidžianti kredito įstaiga turi teisę teikti mokėjimo prašymą, kaip nurodyta 2 dalyje, ir kad jie būtų garantuojami įkeičiamu turtu, kaip nurodyta 3 dalyje; arba

c) turtu paskolų valstybinei įmonei arba jos garantuotų paskolų pavidalu, kuriam taikoma šio straipsnio 4 dalis.

2. 1 dalies b punkte nurodytam mokėjimo prašymui taikomi šie teisiniai reikalavimai:

a) turtas yra mokėjimo prašymas sumai, kurios minimali vertė bet kuriuo metu gali būti nustatyta, kuris yra teisiškai galiojantis ir vykdytinas, kuriam netaikomos kitos sąlygos, išskyrus sąlygą, kad mokėjimo terminas sueina ateityje ir yra užtikrintas hipoteka, suvaržymo, sulaikymo teise arba kita garantija;

b) mokėjimo prašymą užtikrinanti turto hipotekos, suvaržymo, sulaikymo teisė arba kita garantija yra vykdytina;

c) visi teisiniai reikalavimai dėl turto hipotekos, suvaržymo, sulaikymo teisės arba garantijos, kuriais užtikrinamas mokėjimo prašymas, nustatymo yra įvykdyti;

d) hipotekos, suvaržymo, sulaikymo teisė arba garantija, kuria užtikrinamas mokėjimo prašymas, sudaro padengtąsias obligacijas išleidusiai kredito įstaigai sąlygas nepagrįstai nedelsiant susigrąžinti prašymo vertę.

Valstybės narės reikalauja, kad padengtąsias obligacijas leidžiančios kredito įstaigos įvertintų galimybę gauti mokėjimus ir parduoti įkeičiamą turtą, prieš įtraukdamos juos į užtikrinamojo turto grupę.

3. 1 dalies b punkte nurodytas įkeičiamas turtas atitinka vieną iš šių reikalavimų:

a) materialaus įkeičiamo turto atveju yra nustatyti ekspertų visuotinai priimti vertinimo standartai, kurie yra tinkami susijusiam materialiam įkeičiamam turtui, taip pat yra sukurtas viešas registras, kuriame registruojama informacija apie to materialaus įkeičiamo turto nuosavybę ir reikalavimus jo atžvilgiu; arba

b) turto, kuris yra pozicijos, atveju sandorio šalies saugumas ir patikimumas nustatomas pagal jos apmokestinimo įgaliojimus arba pagal tai, ar sandorio šalies veiklos patikimumui ir finansiniam pajėgumui taikoma viešoji priežiūra.

Šios dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytu materialiu įkeičiamu turtu prisidedama padengiant su padengtąja obligacija susietus įsipareigojimus, neviršijančius mažesniosios iš pagrindinių kreditorinio reikalavimo pirmumo teisių, susietų su ankstesnėmis kreditorinio reikalavimo pirmumo teisėmis, sumų ir 70 proc. to materialaus įkeičiamo turto vertės. Nereikalaujama, kad šios dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytas materialus įkeičiamas turtas, kuris užtikrina turtą kaip nurodyta 1 dalies a punkte, atitiktų 70 proc. ribą arba Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 1 dalyje nustatytas ribas.

Kai šios dalies pirmos pastraipos a punkto tikslais nėra konkretaus materialaus įkeičiamo turto viešo registro, valstybės narės gali numatyti alternatyvią to materialaus įkeičiamo turto nuosavybės ir reikalavimų jo atžvilgiu patvirtinimo formą, tik jei ta patvirtinimo forma suteikia tokią pat apsaugą kaip viešas registras, t. y. ar tas patvirtinimas laikantis susijusios valstybės narės teisės aktų leidžia suinteresuotoms trečiosioms šalims gauti informaciją, suteikiančią joms galimybę nustatyti suvaržytą materialų įkeičiamą turtą, sužinoti, kas jo savininkas, susipažinti su dokumentais ir suvaržymų suteikimu, taip pat su užtikrinimo teisių vykdymu.

4. 1 dalies c punkto tikslais padengtosioms obligacijoms, užtikrintoms paskola valstybinei įmonei arba jos garantuotoms, kaip vyraujančiam turtui taikomas minimalus 10 % įkaito perviršio lygis ir taikomos visos šios sąlygos:

a) valstybinės įmonės teikia būtiniausias viešąsias paslaugas pagal licenciją, koncesijos sutartį arba kitos formos pavedimą, kurį suteikė viešoji institucija;

b) valstybinėms įmonėms taikoma viešoji priežiūra;

c) valstybinės įmonės turi pakankamai įgaliojimų vykdyti pajamų duodančią veiklą; tai garantuojama tuo, kad šios įmonės:

i) turi pakankamai lankstumo rinkti ir didinti mokesčius, rinkliavas ir gautinas sumas už teikiamas paslaugas, kad užtikrintų savo finansinį patikimumą ir mokumą;

ii) teisės aktuose numatyta tvarka gauna pakankamas dotacijas, kad užtikrintų savo finansinį patikimumą ir mokumą mainais už pagrindinių viešųjų paslaugų teikimą, arba

iii) yra sudariusios pelno ir nuostolių perdavimo susitarimą su viešąja institucija.

5. Valstybės narės nustato taisykles dėl materialaus įkeičiamo turto, kuris užtikrina turtą kaip nurodyta 1 dalies a ir b punktuose, vertinimo metodikos ir procedūrų. Tos taisyklės užtikrina bent tai, kad:

   a) būtų atliktas kiekvieno materialaus įkeičiamo turto vieneto vertinimas jo įtraukimo į užtikrinamojo turto grupę metu ir gautos vertės, lygios rinkos arba hipotekos vertei arba už ją mažesnės;

   b) vertinimą atliktų vertintojas, turintis reikiamą kvalifikaciją, gebėjimus ir patirtį tokiam vertinimui atlikti; ir

   c) vertintojas būtų nepriklausomas nuo kredito sprendimų proceso, neatsižvelgtų į materialaus įkeičiamo turto vertinimo spekuliacinius elementus ir skaidriai bei aiškiai dokumentais pagrįstų materialaus įkeičiamo turto vertę.

6. Valstybės narės reikalauja, kad padengtąsias obligacijas leidžiančios kredito įstaigos nustatytų procedūras, pagal kurias būtų stebima, kad materialus įkeičiamas turtas, kuris užtikrina turtą kai nurodyta šio straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, būtų tinkamai apdraustas nuo žalos rizikos ir kad draudimo reikalavimai būtų atskirti pagal 12 straipsnį.

7. Valstybės narės įpareigoja padengtąsias obligacijas leidžiančias kredito įstaigas pagrįsti dokumentais užtikrinamąjį turtą, kaip nurodyta 1 dalies a ir b punktuose, ir jų skolinimo politikos atitiktį šį straipsnį įgyvendinančioms nacionalinės teisės nuostatoms.

8. Valstybės narės nustato taisykles, kuriomis užtikrinama rizikos diversifikacija užtikrinamojo turto grupėje, atsižvelgiant į turto, kuris nėra atitinkantis reikalavimus pagal 1 dalies a punktą, sudėtį ir reikšmingą koncentraciją.

7 straipsnis

Už Sąjungos ribų esantis įkeičiamas turtas

1. Laikydamosi 2 dalies, valstybės narės gali leisti padengtąsias obligacijas leidžiančioms kredito įstaigoms į užtikrinamojo turto grupę įtraukti turtą, kuris yra užtikrintas įkeičiamu turtu, esančiu už Sąjungos ribų.

2. Kai valstybės narės leidžia tokio turto įtraukimą pagal 1 dalį, jos užtikrina investuotojų apsaugą reikalaudamos, kad kredito įstaigos įsitikintų, ar tas įkeičiamas turtas atitinka visus 6 straipsnyje nustatytus reikalavimus. Valstybės narės užtikrina, kad tas įkeičiamas turtas suteiktų panašaus lygio saugumą kaip Sąjungoje esantis įkeičiamas turtas, ir užtikrina, kad to įkeičiamo turto realizavimo vykdymą būtų galima teisiškai užtikrinti būdu, duodančiu lygiavertį poveikį kaip Sąjungoje esančio įkeičiamo turto realizavimas.

8 straipsnis

Grupės viduje sutelktų padengtųjų obligacijų struktūros

Valstybės narės gali nustatyti taisykles dėl grupės viduje sutelktų padengtųjų obligacijų struktūros naudojimo, pagal kurias vykdant grupės viduje sandorį grupei priklausančios kredito įstaigos išleistos padengtosios obligacijos (toliau – grupės viduje išleistos padengtosios obligacijos) naudojamos kaip užtikrinamasis turtas kitos tai pačiai grupei priklausančios kredito įstaigos išorinei padengtųjų obligacijų emisijai (toliau – išorei išleistos padengtosios obligacijos). Į tas taisykles įtraukiami bent šie reikalavimai:

a) grupės viduje išleistos padengtosios obligacijos parduodamos kredito įstaigai, išleidžiančiai išorei padengtąsias obligacijas;

b) grupės viduje išleistos padengtosios obligacijos naudojamos kaip užtikrinamojo turto grupės užtikrinamasis turtas išorei išleistoms padengtosioms obligacijoms ir įrašomos į kredito įstaigos, išleidžiančios išorei padengtąsias obligacijas išorei, balansą;

c) išorei išleistų padengtųjų obligacijų užtikrinamojo turto grupėje yra tik viduje išleistų padengtųjų obligacijų, kurias išleido viena grupės kredito įstaiga;

d) kredito įstaiga, išorei išleidžianti padengtąsias obligacijas, ketina jas parduoti grupei nepriklausantiems padengtųjų obligacijų investuotojams;

e) tiek grupės viduje, tiek išorei išleistos padengtosios obligacijos išleidimo dieną priskiriamos 1 kredito kokybės žingsniui, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyriuje, ir yra užtikrintos reikalavimus atitinkančiu užtikrinamuoju turtu, kaip nurodyta šios direktyvos 6 straipsnyje.

f) tarpvalstybinių grupės viduje sutelktų padengtųjų obligacijų struktūrų atveju viduje išleistų padengtųjų obligacijų užtikrinamasis turtas atitinka išorei išleistų padengtųjų obligacijų tinkamumo ir padengimo turtu reikalavimus.

Šio straipsnio pirmos pastraipos e punkto tikslais kompetentingos institucijos, paskirtos pagal 18 straipsnio 2 dalį, gali leisti padengtąsias obligacijas, kurios priskiriamos 2 kredito kokybės žingsniui atlikus pakeitimą, dėl kurio jos priskiriamos žemesniam padengtųjų obligacijų kredito kokybės žingsniui, palikti įtrauktas į grupės viduje sutelktų padengtųjų obligacijų struktūrą, jei tos kompetentingos institucijos padaro išvadą, kad kredito kokybės žingsnio pakeitimas atliktas ne dėl to, kad buvo padarytas leidimo suteikimo reikalavimų pažeidimas pagal nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis 19 straipsnio 2 dalis perkeliama į nacionalinę teisę. Pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos po to informuoja EBI apie pagal šią pastraipą priimtą sprendimą.

9 straipsnis

Bendras finansavimas

1. Valstybės narės leidžia naudoti reikalavimus atitinkantį užtikrinamąjį turtą, kurį inicijavo kredito įstaiga ir įsigijo padengtąsias obligacijas išleidusi kredito įstaiga, kaip padengtųjų obligacijų emisijos užtikrinamąjį turtą.

Valstybės narės reglamentuoja tokį įsigijimą siekdamos užtikrinti, kad būtų laikomasi 6 ir 12 straipsnių reikalavimų.

2. Nedarant poveikio šio straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatytiems reikalavimams, valstybės narės gali suteikti galimybę perleisti užtikrinamąjį turtą pagal susitarimą dėl finansinio įkaito, sudarytą vadovaujantis Direktyva 2002/47/EB.

3. Nedarant poveikio 1 dalies antroje pastraipoje nustatytiems reikalavimams, valstybės narės taip pat gali leisti kaip užtikrinamąjį turtą naudoti turtą, kurį inicijavo įstaiga, kuri nėra kredito įstaiga. Kai valstybės narės ta galimybe pasinaudoja, jos turi reikalauti, kad padengtąsias obligacijas išleidusi kredito įstaiga arba įvertintų įmonės, kuri suteikė užtikrinamąjį turtą, kredito teikimo standartus arba pati atliktų išsamų skolininko kreditingumo vertinimą.

10 straipsnis

Užtikrinamojo turto grupės sudėtis

Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą nustatydamos taisykles dėl užtikrinamojo turto grupių sudėties. Tose taisyklėse prireikus nustatomos sąlygos padengtąsias obligacijas leidžiančioms kredito įstaigoms dėl vyraujančio turto su skirtingomis struktūrinėmis ypatybėmis, galiojimo laikotarpiu arba rizikos profiliu įtraukimo į užtikrinamojo turto grupės sudėtį.

11 straipsnis

Užtikrinamojo turto grupėje esantys išvestinių finansinių priemonių sandoriai

1. Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą leisdamos į užtikrinamojo turto grupę įtraukti išvestinių finansinių priemonių sandorius tik tais atvejais, kai įvykdyti bent šie reikalavimai:

   a) išvestinių finansinių priemonių sandoriai į užtikrinamojo turto grupę įtraukiami tik siekiant apsidrausti nuo rizikos; sumažėjus apdraustajai rizikai jų apimtis koreguojama, o jai išnykus šie sandoriai pašalinami;

   b) išvestinių finansinių priemonių sandoriai yra pakankamai pagrįsti dokumentais;

   c) išvestinių finansinių priemonių sandoriai yra atskirti pagal 12 straipsnį;

   d) išvestinių finansinių priemonių sandoriai padengtąsias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokumo ar pertvarkymo atveju negali būti nutraukti;

   e) išvestinių finansinių priemonių sandoriai atitinka pagal 2 dalį nustatytas taisykles.

2. Siekdamos užtikrinti 1 dalyje išvardytų reikalavimų laikymąsi, valstybės narės nustato taisykles, taikomas užtikrinamojo turto grupės išvestinių finansinių priemonių sandoriams.

Tose taisyklėse privaloma pateikti:

a) apsidraudimo sandorio šalių tinkamumo kriterijus;

b) dėl išvestinių finansinių priemonių sandorių pateiktinus būtinuosius dokumentus.

12 straipsnis

Užtikrinamojo turto atskyrimas

1. Valstybės narės nustato taisykles, kuriomis reglamentuojamas užtikrinamojo turto atskyrimas. Į tas taisykles įtraukiami bent šie reikalavimai:

a) visą užtikrinamąjį turtą padengtąsias obligacijas išleidusi kredito įstaiga gali visada identifikuoti;

b) visam užtikrinamajam turtui padengtąsias obligacijas išleidusi kredito įstaiga taiko teisiškai privalomą ir vykdytiną atskyrimą;

c) visas užtikrinamasis turtas yra apsaugotas nuo trečiųjų šalių reikalavimų ir nėra įtrauktas į padengtąsias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokaus skolininko turto sudėtį, kol vykdomas 4 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas prioritetinis reikalavimas.

Taikant pirmą pastraipą, laikoma, kad užtikrinamasis turtas apima visas gautas užtikrinimo priemones, susijusias su išvestinių finansinių priemonių sandorių pozicijomis.

2. 1 dalyje nurodytas užtikrinamojo turto atskyrimas taip pat taikomas padengtąsias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokumo ar pertvarkymo atveju.

13 straipsnis

Užtikrinamojo turto grupės stebėtojas

1. Valstybės narės gali įpareigoti padengtąsias obligacijas leidžiančias kredito įstaigas paskirti užtikrinamojo turto grupės stebėtoją, kad šis nuolat stebėtų užtikrinamojo turto grupės atitiktį 6–12 ir 14–17 straipsniuose nustatytiems reikalavimams.

2. Kai valstybės narės naudojasi 1 dalyje numatyta galimybe, jos nustato taisykles, kuriomis reglamentuojami bent šie aspektai:

a) užtikrinamojo turto grupės stebėtojo paskyrimas ir atleidimas;

b) visi užtikrinamojo turto grupės stebėtojui taikomi tinkamumo kriterijai;

c) užtikrinamojo turto grupės stebėtojo vaidmuo ir pareigos, taip pat padengtąsias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokumo ar pertvarkymo atveju;

d) pareiga teikti informaciją kompetentingoms institucijoms, paskirtoms pagal 18 straipsnio 2 dalį;

e) teisė gauti informaciją, reikalingą užtikrinamojo turto grupės stebėtojo pareigoms vykdyti.

3. Kai valstybės narės naudojasi 1 dalyje numatyta galimybe, užtikrinamojo turto grupės stebėtojas turi būti atskiras ir nepriklausomas nuo padengtąsias obligacijas leidžiančios kredito įstaigos ir jos auditoriaus.

Vis dėlto valstybės narės gali numatyti, kad užtikrinamojo turto grupės stebėtojas neprivalo būti atskiras nuo kredito įstaigos (toliau – vidaus užtikrinamojo turto grupės stebėtojas), jei:

a) vidaus užtikrinamojo turto grupės stebėtojas yra nepriklausomas nuo padengtąsias obligacijas leidžiančios kredito įstaigos kredito sprendimų proceso;

b) nedarant poveikio 2 dalies a punktui valstybės narės užtikrina, kad vidaus užtikrinamojo turto grupės stebėtojas nebūtų pašalintas iš tų užtikrinamojo turto grupės stebėtojo pareigų be išankstinio padengtąsias obligacijas leidžiančios kredito įstaigos priežiūros funkciją atliekančio valdymo organo patvirtinimo; ir

c) vidaus užtikrinamojo turto grupės stebėtojas prireikus turi tiesioginę prieigą prie priežiūros funkciją atliekančio valdymo organo.

4. Kai valstybės narės naudojasi 1 dalyje numatyta galimybe, jos apie tai informuoja EBI.

14 straipsnis

Informacija investuotojams

1. Valstybės narės užtikrina, kad padengtąsias obligacijas leidžiančios kredito įstaigos teiktų pakankamai išsamią informaciją apie padengtųjų obligacijų programas, kad investuotojai galėtų įvertinti tos programos pobūdį ir riziką ir atlikti išsamų patikrinimą.

2. Taikydamos 1 dalį, valstybės narės užtikrina, kad informacija investuotojams būtų teikiama bent kas ketvirtį ir ją sudarytų ši būtiniausia portfelio informacija:

   a) užtikrinamojo turto grupės ir neapmokėtų padengtųjų obligacijų vertė;

   b) visų pagal tą programą išleistų padengtųjų obligacijų tarptautinių vertybinių popierių identifikavimo numerių (ISIN) sąrašas, kuriems ISIN buvo suteiktas;

   c) užtikrinamojo turto geografinis pasiskirstymas ir turto rūšis, į jo sudėtį įtrauktų paskolų dydis ir vertinimo metodas;

d) informacija apie rinkos riziką, įskaitant palūkanų normų riziką ir valiutos riziką, taip pat kredito ir likvidumo riziką;

e) užtikrinamojo turto ir padengtųjų obligacijų terminų struktūra, įskaitant, jei taikoma, terminų pratęsimo priežasčių apžvalgą;

f) privalomo ir turimo, taip pat teisės aktais nustatyto padengimo turtu, sutartinio ir savanoriško įkaito perviršio lygiai;

g) pradelstų paskolų, kurios laikomos neįvykdytomis pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 178 straipsnį, ir bet kuriuo atveju daugiau kaip 90 dienų pradelstų paskolų procentinė dalis.

Valstybės narės užtikrina, kad išorei naudojant grupės viduje sutelktų padengtųjų obligacijų struktūras pagal 8 straipsnį išleistoms padengtosioms obligacijoms šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyta informacija arba nuoroda į ją būtų suteikta investuotojams visų grupės viduje išleistų padengtųjų obligacijų atžvilgiu. Valstybės narės užtikrina, kad ta informacija investuotojams būtų teikiama bent apibendrintu pavidalu.

3. Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą įpareigodamos padengtąsias obligacijas leidžiančias kredito įstaigas skelbti savo interneto svetainėse pagal 1 ir 2 dalis investuotojams pateiktą informaciją. Valstybės narės nereikalauja, kad tos kredito įstaigos skelbtų tą informaciją popieriuje.

II SKIRSNIS

PADENGIMO TURTU IR LIKVIDUMO REIKALAVIMAI

15 straipsnis

Padengimo turtu reikalavimai

1. Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą reikalaudamos, kad padengtųjų obligacijų programos visada atitiktų bent 2–8 punktuose nurodytus padengimo turtu reikalavimus.

2. Visi su padengtosiomis obligacijomis susiję įsipareigojimai turi būti padengti mokėjimo prašymais, susietais su užtikrinamuoju turtu.

3. 2 dalyje nurodyti įsipareigojimai apima:

   a) neapmokėtų padengtųjų obligacijų pagrindinės sumos mokėjimo įsipareigojimą;

   b) neapmokėtų padengtųjų obligacijų sukauptų palūkanų mokėjimo įsipareigojimą;

   c) su pagal 11 straipsnį turimų išvestinių finansinių priemonių sandoriais susijusį mokėjimo įsipareigojimą; taip pat

d) tikėtinas išlaidas, susijusias su padengtųjų obligacijų programos laipsniško likvidavimo valdymu ir administravimu.

Taikydamos pirmos pastraipos d punktą, valstybės narės gali leisti apskaičiuoti vienkartinę sumą.

4. Padengimo turtu reikalavimą padeda vykdyti šis užtikrinamasis turtas:

a) vyraujantis turtas;

b) pakaitinis turtas;

c) pagal 16 straipsnį laikomas likvidusis turtas; ir

d) mokėjimo prašymai, susieti su pagal 11 straipsnį turimais išvestinių finansinių priemonių sandoriais;

Tais atvejais, kai laikoma, kad įvyko įsipareigojimų neįvykdymas pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 178 straipsnį, neužtikrinti reikalavimai į padengiamąjį turtą nėra įtraukiami.

5. 3 dalies pirmos pastraipos c punkto ir 4 dalies pirmos pastraipos d punkto tikslais, valstybės narės nustato išvestinių finansinių priemonių sandorių vertinimo taisykles.

6. Apskaičiuojant reikalingą padengimo turtu lygį užtikrinama, kad bendra viso užtikrinamojo turto pagrindinė suma būtų lygi bendrai neapmokėtų padengtųjų obligacijų nominaliajai sumai (toliau – nominaliosios sumos principas) arba ją viršytų.

Valstybės narės gali numatyti kitus apskaičiavimo principus, jei apskaičiuojant pagal juos negaunamas didesnis padengimo turtu rodiklis nei apskaičiuojant pagal nominaliosios sumos principą.

Valstybės narės nustato mokėtinų palūkanų, susijusių su neapmokėtomis padengtosiomis obligacijomis, ir gautinų palūkanų, susijusių su užtikrinamuoju turtu, apskaičiavimo taisykles, kurios turi atitikti patikimus rizikos ribojimo principus pagal taikomus apskaitos standartus.

7. Nukrypdamos nuo 6 dalies pirmos pastraipos, valstybės narės, laikydamosi patikimų rizikos ribojimo principų ir taikomų apskaitos standartų, gali leisti atsižvelgti į ateityje už užtikrinamąjį turtą gautinas palūkanas, atėmus būsimas palūkanas, mokėtinas už atitinkamas padengtąsias obligacijas, siekiant subalansuoti su padengtąja obligacija susieto pagrindinio mokėjimo įsipareigojimo padengimo turtu trūkumą, jei yra glaudi sąsaja, kaip apibrėžta taikytiname deleguotajame reglamente, priimtame pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 33 straipsnio 4 dalį, ir jeigu laikomasi šių sąlygų:

a) per užtikrinamojo turto gyvavimo ciklą gauti ir mokėjimo įsipareigojimui, susietam su atitinkama padengtąja obligacija, padengti būtini mokėjimai yra atskirti pagal 12 straipsnį arba įtraukti į užtikrinamojo turto grupę kaip užtikrinamasis turtas, nurodytas 6 straipsnyje, kol turės būti vykdomi mokėjimai; ir

b) išankstinis užtikrinamojo turto apmokėjimas galimas tik vykdant pristatymo pasirinkimo sandorį, kaip apibrėžta taikytiname deleguotajame reglamente, priimtame pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 33 straipsnio 4 dalį, arba, jei padengtąsias obligacijas leidžianti kredito įstaiga išperka padengtąsias obligacijas pirma laiko nominaliąja verte, užtikrinamojo turto skolininkui apmokant bent pareikalautos padengtosios obligacijos nominaliąją vertę.

8. Valstybės narės užtikrina, kad užtikrinamasis turtas ir įsipareigojimai būtų apskaičiuojami pagal tą pačią metodiką. Valstybės narės gali numatyti skirtingas apskaičiavimo metodikas, skirtas apskaičiuoti užtikrinamąjį turtą ir įsipareigojimus, jei dėl tokių skirtingų metodikų negaunamas didesnis padengimo turtu rodiklis, nei tiek užtikrinamąjį turtą, tiek įsipareigojimus apskaičiuojant pagal tą pačią metodiką.

16 straipsnis

Užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsargos reikalavimas

1. Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą reikalaudamos, kad užtikrinamojo turto grupėje visada būtų iš prieinamo likvidžiojo turto sudaryta likvidumo atsarga padengtųjų obligacijų programos grynajam netenkamų pinigų srautui padengti.

2. Užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsarga turi padengti artimiausių 180 dienų didžiausią sukauptą netenkamų pinigų srautą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytą užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsargą sudarytų pagal šios direktyvos 12 straipsnį atskirtas šių rūšių turtas:

a) 1 lygio, 2A lygio arba 2B lygio reikalavimus atitinkantis turtas pagal taikytiną deleguotąjį reglamentą, priimtą pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 460 straipsnį, įvertinamą pagal tą deleguotąjį reglamentą ir kuris yra išleistas ne pačios kredito įstaigos, išleidžiančios padengtąsias obligacijas, ją patronuojančios įmonės, kuri nėra viešojo sektoriaus įmonė, nesanti kredito įstaiga, jos padalinys ar kitas patronuojančios bendrovės padalinys, arba specialūs pakeitimo vertybiniais popieriais subjektai, su kuriais kredito įstaiga turi glaudžių ryšių;

b) trumpalaikės kredito įstaigų pozicijos, priskiriamos 1 arba 2 kredito kokybės žingsniui, arba trumpalaikiai indėliai kredito įstaigose, kurios priskiriamos 1, 2 arba 3 kredito kokybės žingsniui, pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 1 dalies c punktą.

Valstybės narės gali apriboti likvidaus turto, naudotino pirmos pastraipos a ir b punktų tikslais, rūšis.

Valstybės narės užtikrina, kad į užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsargą nebūtų įskaičiuojami įkaičiamu turtu neužtikrinti reikalavimai, susiję su pozicijomis, kurios laikomos neįvykdytomis pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 178 straipsnį.

4. Kai padengtąsias obligacijas leidžiančiai kredito įstaigai taikomi kituose Sąjungos teisės aktuose nustatyti likvidumo reikalavimai, kurie sutampa su užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsarga, valstybės narės gali nuspręsti netaikyti nacionalinės teisės nuostatų, kuriomis perkeliamos 1, 2 ir 3 dalys, visą tuose Sąjungos teisės aktuose numatytą laikotarpį. Valstybės narės ta galimybe gali naudotis tik iki tos dienos, kurią įsigalioja tų Sąjungos teisės aktų pakeitimas, kuriuo panaikinamas sutapimas, ir praneša Komisijai ir EBI, jei pasinaudoja ta galimybe.

5. Valstybės narės gali leisti apskaičiuoti terminų pratęsimo struktūrų pagrindinę sumą pagal padengtosios obligacijos galutinį terminą, laikydamosi nustatytų sąlygų.

6. Valstybės narės gali numatyti, kad 1 dalis nebūtų taikoma padengtosioms obligacijoms, kurioms taikomi finansavimo atitikmens reikalavimai.

17 straipsnis

Terminų pratęsimo struktūroms taikomos sąlygos

1. Valstybės narės gali leisti padengtųjų obligacijų emisijas numatant terminų pratęsimo struktūrą, kai investuotojų apsauga užtikrinama bent šiais būdais:

   a) terminas gali būti pratęstas tik esant objektyviems veiksniams, numatytiems nacionalinėje teisėje, o ne kredito įstaigos, leidžiančios padengtąsias obligacijas, nuožiūra;

   b) termino pratęsimo priežastiniai veiksniai nurodyti padengtosios obligacijos sutarties sąlygose;

   c) investuotojams pateikiama pakankamai informacijos apie terminų pratęsimą, kad jie galėtų nustatyti padengtosios obligacijos riziką, išsamiai aprašant:

      i) terminų pratęsimo priežastinius veiksnius;

      ii) padengtąsias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokumo ar pertvarkymo pasekmes terminų pratęsimui;

      iii) pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtų kompetentingų institucijų, ir, jei aktualu, specialiojo administratoriaus vaidmenį terminų pratęsimo atžvilgiu;

d) bet kuriuo metu galima nustatyti galutinį padengtosios obligacijos terminą;

e) padengtąją obligaciją išleidusios kredito įstaigos nemokumo arba pertvarkymo atveju terminų pratęsimas nedaro poveikio padengtųjų obligacijų investuotojų eiliškumui ir nepakeičia padengtųjų obligacijų programos pradžioje sudaryto terminų eiliškumo;

f) dėl terminų pratęsimo nesikeičia padengtųjų obligacijų struktūrinės ypatybės, susijusios su dvigubo reikalavimo tvarka, kaip nurodyta 4 straipsnyje, ir neliečiamumu bankroto atveju, kaip nurodyta 5 straipsnyje.

2. Valstybės narės, leidusios padengtųjų obligacijų emisijas numatant terminų pratęsimo struktūrą, atitinkamai informuoja EBI.

III ANTRAŠTINĖ DALIS
PADENGTŲJŲ OBLIGACIJŲ VIEŠOJI PRIEŽIŪRA

18 straipsnis

Padengtųjų obligacijų viešoji priežiūra

1. Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą numatydamos padengtųjų obligacijų emisijai taikyti padengtųjų obligacijų viešąją priežiūrą.

2. 1 dalyje nurodytos padengtųjų obligacijų viešosios priežiūros tikslais, valstybės narės paskiria vieną ar daugiau kompetentingų institucijų. Apie tas paskirtas institucijas ir apie bet kokį funkcijų ir pareigų paskirstymą jos informuoja Komisiją ir EBI.

3. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos stebėtų padengtųjų obligacijų emisijas siekdamos įvertinti jų atitiktį nacionalinės teisės nuostatų, kuriomis perkeliama ši direktyva, reikalavimams.

4. Valstybės narės užtikrina, kad padengtąsias obligacijas leidžiančios kredito įstaigos registruotų visus savo sandorius, susijusius su padengtųjų obligacijų programa, ir taikytų pakankamas ir tinkamas dokumentavimo sistemas ir procesus.

5. Be to, valstybės narės užtikrina, kad būtų taikomos tinkamos priemonės, leidžiančios pagal šio straipsnio 2 dalį paskirtoms kompetentingoms institucijoms gauti informacijos, būtinos siekiant įvertinti atitiktį nacionalinės teisės nuostatų, kuriomis perkeliama ši direktyva, reikalavimams, ištirti galimus tų reikalavimų pažeidimus ir skirti administracines sankcijas ir kitas administracines priemones pagal nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis perkeliamas 23 straipsnis.

6. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos turėtų žinių, išteklių, veiklos pajėgumų, įgaliojimų ir savarankiškumą, reikalingų siekiant vykdyti jų funkcijas, susijusias su padengtųjų obligacijų viešąja priežiūra.

19 straipsnis

Padengtųjų obligacijų programoms suteikiamas leidimas

1. Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą reikalaudamos, kad prieš leidžiant padengtąsias obligacijas pagal padengtųjų obligacijų programą, tai programai būtų gautas leidimas. Valstybės narės suteikia įgaliojimą suteikti tokius leidimus pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtoms kompetentingoms institucijoms.

2. Valstybės narės nustato 1 dalyje nurodyto leidimo suteikimo reikalavimus, apimančius bent šiuos aspektus:

   a) tinkamą veiklos programą, kurioje numatyta padengtųjų obligacijų emisija;

   b) į užtikrinamojo turto grupę įtrauktų paskolų patvirtinimo, keitimo, atnaujinimo ir refinansavimo tinkamą politiką, procesus ir metodikas, kuriais užtikrinama investuotojų apsauga;

   c) padengtųjų obligacijų programai įgyvendinti skirtą vadovybę ir darbuotojus, turinčius tinkamą kvalifikaciją ir žinių, susijusių su padengtųjų obligacijų emisija ir padengtųjų obligacijų programos administravimu;

   d) užtikrinamojo turto grupės administracinę struktūrą ir stebėseną, atitinkančią taikytinus reikalavimus, nustatytus nacionalinės teisės nuostatose, kuriomis perkeliama ši direktyva.

20 straipsnis

Padengtųjų obligacijų viešoji priežiūra nemokumo ar pertvarkymo atveju

1. Padengtąsias obligacijas išleidusios kredito įstaigos pertvarkymo atveju pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos bendradarbiauja su pertvarkymo institucija siekdamos užtikrinti, kad būtų apsaugotos padengtųjų obligacijų investuotojų teisės ir interesai, be kita ko, bent tikrindamos nuolatinį ir patikimą padengtųjų obligacijų programos valdymą pertvarkymo proceso metu.

2. Valstybės narės gali numatyti, kad būtų paskirtas specialusis administratorius, užtikrinsiantis, kad būtų apsaugotos padengtųjų obligacijų investuotojų teisės ir interesai, be kita ko, bent tikrindamas nuolatinį ir patikimą padengtųjų obligacijų programos valdymą reikiamu laikotarpiu.

   Kai valstybės narės ta galimybe pasinaudoja, jos gali reikalauti, kad pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos patvirtintų specialiojo administratoriaus paskyrimą ir atleidimą. Valstybės narės, kurios ta galimybe pasinaudoja, bent jau reikalauja, kad su tomis kompetentingomis institucijomis būtų konsultuojamasi dėl specialiojo administratoriaus paskyrimo ir atleidimo.

3. Kai valstybės narės numato specialiojo administratoriaus paskyrimą pagal 2 dalį, jos patvirtina taisykles, kuriomis nustatomos to specialiojo administratoriaus užduotys ir pareigos, susijusios bent su:

a) įsipareigojimų, susijusių su padengtosiomis obligacijomis, vykdymu;

b) užtikrinamojo turto valdymu ir realizavimu, įskaitant jo perdavimą kartu su padengtųjų obligacijų įsipareigojimais kitai padengtąsias obligacijas leidžiančiai kredito įstaigai;

c) teisinių sandorių, būtinų užtikrinamojo turto grupei tinkamai administruoti, ir įsipareigojimų, susijusių su padengtosiomis obligacijomis, padengimo turtu situacijai nuolat stebėti, procedūrų pradėjimu, kad turtas būtų sugrąžintas atgal į užtikrinamojo turto grupę, ir įvykdžius visus padengtųjų obligacijų įsipareigojimus likęs toks turtas įtrauktas į padengtąsias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokaus skolininko turtą.

Pirmos pastraipos c punkto tikslais padengtąsias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokumo atveju valstybės narės gali leisti veikti specialiajam administratoriui pagal tos kredito įstaigos leidimą, taikydamos tuos pačius veiklos reikalavimus.

4. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos, specialusis administratorius, kai jis yra paskirtas, ir, pertvarkymo atveju, pertvarkymo institucija dėl nemokumo arba pertvarkymo proceso koordinuotų savo veiklą ir keistųsi informacija.

21 straipsnis

Informacijos teikimas kompetentingoms institucijoms

1. Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą įpareigodamos padengtąsias obligacijas leidžiančias kredito įstaigas teikti 2 dalyje nurodytą informaciją apie padengtųjų obligacijų programas pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtoms kompetentingoms institucijoms. Informacija teikiama reguliariai ir gavus tų kompetentingų institucijų prašymą. Valstybės narės nustato taisykles dėl to reguliaraus informacijos teikimo periodiškumo.

2. Pagal 1 dalį nustatytinomis pareigomis teikti informaciją reikalaujama, kad būtų teikiama informacija bent apie:

   a) turto atitikimą reikalavimams ir užtikrinamojo turto grupės reikalavimus pagal 6–11 straipsnius;

   b) užtikrinamojo turto atskyrimą pagal 12 straipsnį;

c) kai taikytina, užtikrinamojo turto grupės stebėtojo veikimą pagal 13 straipsnį;

d) padengimo turtu reikalavimus pagal 15 straipsnį;

e) užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsargą pagal 16 straipsnį;

f) kai taikytina, terminų pratęsimo struktūroms taikomas sąlygas pagal 17 straipsnį.

3. Valstybės narės numato taisykles, pagal kurias padengtąsias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokumo ar pertvarkymo atveju padengtąsias obligacijas išleidusios kredito įstaigos teikia informaciją 2 dalyje nustatyta tvarka pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtoms kompetentingoms institucijoms.

22 straipsnis

Kompetentingų institucijų įgaliojimai vykdant padengtųjų obligacijų viešąją priežiūrą

1. Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą suteikdamos pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtoms kompetentingoms institucijoms visus priežiūros, tyrimo ir sankcijų skyrimo įgaliojimus, kurių reikia vykdant padengtųjų obligacijų viešosios priežiūros užduotį.

2. 1 dalyje nurodyti įgaliojimai apima bent jau:

a) įgaliojimą suteikti arba atsisakyti suteikti leidimą pagal 19 straipsnį;

b) įgaliojimą reguliariai peržiūrėti padengtųjų obligacijų programą siekiant įvertinti jos atitiktį šią direktyvą perkeliančioms nacionalinės teisės nuostatoms;

c) įgaliojimą vykdyti patikrinimus vietoje ir dokumentinę priežiūrą;

d) įgaliojimą taikyti administracines sankcijas ir kitas administracines priemones pagal nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis perkeliamas 23 straipsnis;

e) įgaliojimą priimti ir įgyvendinti priežiūros gaires, taikytinas padengtųjų obligacijų emisijoms.

23 straipsnis

Administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės

1. Nedarydamos poveikio valstybių narių teisei numatyti baudžiamąsias sankcijas valstybės narės nustato taisykles, kuriomis yra nustatomos tinkamos administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės, taikomos bent šiais atvejais:

a) kai kredito įstaiga gavo leidimą vykdyti padengtųjų obligacijų programą pateikusi melagingą informaciją ar kitomis neteisėtomis priemonėmis;

b) kai kredito įstaiga nebeatitinka sąlygų, kuriomis buvo suteiktas leidimas vykdyti padengtųjų obligacijų programą;

c) kai kredito įstaiga leidžia padengtąsias obligacijas neturėdama leidimo pagal nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis perkeliamas 19 straipsnis;

d) kai padengtąsias obligacijas leidžianti kredito įstaiga neatitinka reikalavimų, nustatytų nacionalinės teisės nuostatose, kuriomis perkeliamas 4 straipsnis;

e) kai kredito įstaiga išleidžia padengtąsias obligacijas, kurios neatitinka reikalavimų, nustatytų nacionalinės teisės nuostatose, kuriomis perkeliamas 5 straipsnis;

f) kai kredito įstaiga išleidžia padengtąsias obligacijas, neužtikrintas pagal nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis perkeliamas 6 straipsnis;

g) kai kredito įstaiga išleidžia padengtąsias obligacijas, kurios užtikrintos už Sąjungos ribų esančiu turtu, pažeisdama reikalavimus, nustatytus nacionalinės teisės nuostatose, kuriomis perkeliamas 7 straipsnis;

h) kai kredito įstaiga padengtąsias obligacijas užtikrina grupės viduje sutelktų padengtųjų obligacijų struktūra, pažeisdama reikalavimus, nustatytus nacionalinės teisės nuostatose, kuriomis perkeliamas 8 straipsnis;

i) kai padengtąsias obligacijas leidžianti kredito įstaiga neatitinka bendro finansavimo sąlygų, nustatytų nacionalinės teisės nuostatose, kuriomis perkeliamas 9 straipsnis;

j) kai padengtąsias obligacijas leidžianti kredito įstaiga neatitinka užtikrinamojo turto grupės sudėties reikalavimų, nustatytų nacionalinės teisės nuostatose, kuriomis perkeliamas 10 straipsnis;

k) kai padengtąsias obligacijas leidžianti kredito įstaiga neatitinka su išvestinių finansinių priemonių sandoriais užtikrinamojo turto grupėje susijusių reikalavimų, nustatytų nacionalinės teisės nuostatose, kuriomis perkeliamas 11 straipsnis;

l) kai padengtąsias obligacijas leidžianti kredito įstaiga neatitinka užtikrinamojo turto atskyrimo reikalavimų pagal nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis perkeliamas 12 straipsnis;

m) kai padengtąsias obligacijas leidžianti kredito įstaiga nepateikia informacijos arba pateikia neišsamią ar netikslią informaciją, pažeisdama nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis perkeliamas 14 straipsnis;

n) kai padengtąsias obligacijas leidžianti kredito įstaiga pakartotinai arba nuolat neturi užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsargos, pažeisdama nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis perkeliamas 16 straipsnis;

o) kai padengtąsias obligacijas su terminų pratęsimo struktūromis leidžianti kredito įstaiga neatitinka terminų pratęsimo struktūroms taikomų sąlygų, nustatytų nacionalinės teisės nuostatose, kuriomis perkeliamas 17 straipsnis;

p) kai padengtąsias obligacijas leidžianti kredito įstaiga nepateikia informacijos arba pateikia neišsamią ar netikslią informaciją apie savo pareigas, pažeisdama nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis perkeliama 21 straipsnio 2 dalis.

Valstybės narės gali nuspręsti nenumatyti taisyklių dėl administracinių sankcijų ar kitų administracinių priemonių už pažeidimus, už kuriuos pagal jų nacionalinę teisę skiriamos baudžiamosios sankcijos. Tokiais atvejais valstybės narės pateikia Komisijai atitinkamas baudžiamosios teisės nuostatas.

2. 1 dalyje nurodytos sankcijos ir priemonės turi būti veiksmingos, proporcingos bei atgrasomos ir apimti bent:

a) leidimo vykdyti padengtųjų obligacijų programą atšaukimą;

b) viešą pareiškimą pagal 24 straipsnį, kuriame nurodoma už pažeidimą atsakingo fizinio arba juridinio asmens tapatybė ir pažeidimo pobūdis;

c) įsakymą fiziniam ar juridiniam asmeniui nutraukti pažeidimą ir vengti pakartotinio pažeidimo;

d) administracines pinigines sankcijas.

3. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad sankcijos ir 1 dalyje nurodytos priemonės būtų veiksmingai įgyvendinamos.

4. Valstybės narės užtikrina, kad, nustatydamos administracinių sankcijų ar kitų administracinių priemonių rūšį ir administracinių piniginių sankcijų sumą, pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos atsižvelgtų į visas šias svarbias aplinkybes, jei tinkama:

a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;

b) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens atsakomybės laipsnį;

c) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens finansinį pajėgumą, taip pat vertinant pagal bendrą juridinio asmens apyvartą arba fizinio asmens metines pajamas;

d) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens padarius pažeidimą gauto pelno arba išvengtų nuostolių, jei tą pelną arba nuostolius galima nustatyti, dydį;

e) trečiųjų šalių dėl pažeidimo patirtus nuostolius, jei juos galima nustatyti;

f) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens bendradarbiavimo su pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtomis kompetentingomis institucijomis lygį;

g) bet kokius ankstesnius už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens pažeidimus;

h) visus faktinius ar galimus sisteminius pažeidimo padarinius.

5. Kai 1 dalyje nurodytos nuostatos taikomos juridiniams asmenims, valstybės narės taip pat užtikrina, kad pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos taikytų šio straipsnio 2 dalyje nurodytas administracines sankcijas ir kitas administracines priemones valdymo organo nariams ir kitiems asmenims, kurie pagal nacionalinę teisę yra atsakingi už pažeidimą.

6. Valstybės narės užtikrina, kad prieš priimdamos bet kokį sprendimą skirti 2 dalyje nurodytas administracines sankcijas ar kitas administracines priemones pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos suteiktų atitinkamam fiziniam ar juridiniam asmeniui galimybę būti išklausytam. Teisės būti išklausytam išimtys nustatant tas kitas administracines priemones galėtų būti taikomos, kai būtina imtis skubių veiksmų siekiant išvengti didelių nuostolių trečiosioms šalims arba didelės žalos finansų sistemai. Tokiu atveju susijusiam asmeniui suteikiama galimybė būti išklausytam kuo greičiau po tokios administracinės priemonės priėmimo ir prireikus ta priemonė persvarstoma.

7. Valstybės narės užtikrina, kad visi sprendimai, kuriais skiriamos 2 dalyje nustatytos administracinės sankcijos ar kitos administracinės priemonės, būtų tinkamai motyvuoti ir galėtų būti apskųsti.

24 straipsnis

Administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių skelbimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad į nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis perkeliama ši direktyva, būtų įtrauktos taisyklės, kuriomis reikalaujama nepagrįstai nedelsiant apie administracines sankcijas ir kitas administracines priemones paskelbti pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtų kompetentingų institucijų oficialiose interneto svetainėse. Tos pačios pareigos taikomos, kai valstybė narė nusprendžia taikyti baudžiamąsias sankcijas pagal 23 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.

2. Pagal 1 dalį priimtomis taisyklėmis reikalaujama paskelbti bent sprendimus, kurie negali būti apskųsti ar jau nebegali būti apskųsti ir kurie taikomi dėl nacionalinės teisės nuostatų, kuriomis perkeliama ši direktyva, pažeidimo.

3. Valstybės narės užtikrina, kad skelbiant tokį sprendimą būtų pateikiama informacijos apie pažeidimo rūšį ir pobūdį ir nurodoma fizinio ar juridinio asmens, kuriam skiriama sankcija ar priemonė, tapatybė. Laikydamosi 4 dalies valstybės narės taip pat užtikrina, kad tokia informacija būtų paskelbta nepagrįstai nedelsiant po to, kai adresatui pranešta apie tą sankciją ar priemonę ir apie sprendimo skirti tą sankciją ar priemonę paskelbimą pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtų kompetentingų institucijų oficialiose interneto svetainėse.

4. Tais atvejais, kai valstybės narės leidžia skelbti sprendimus dėl sankcijų ar kitų priemonių, dėl kurių dar nagrinėjamas skundas, pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos nepagrįstai nedelsdamos savo oficialiose interneto svetainėse taip pat skelbia informaciją apie to skundo nagrinėjimo eigą ir jo rezultatus.

5. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos sprendimą, kuriuo skiriamos sankcijos ar priemonės, skelbtų nuasmenintą ir laikydamosi nacionalinės teisės bet kuriomis iš toliau nurodytų aplinkybių:

   a) kai sankcija arba priemonė skiriama fiziniam asmeniui ir nustatoma, kad asmens duomenų paskelbimas būtų neproporcingas;

   b) kai dėl paskelbimo kiltų grėsmė finansų rinkų stabilumui ar vykstančiam baudžiamajam tyrimui;

   c) kai dėl paskelbimo būtų padaryta neproporcinga žala atitinkamoms kredito įstaigoms arba fiziniams asmenims (kai tai galima nustatyti).

6. Tuo atveju, kai valstybė narė paskelbia nuasmenintą sprendimą dėl sankcijos ar priemonės, tuo pagrindu galima leisti atidėti atitinkamų duomenų paskelbimą.

7. Valstybės narės užtikrina, kad visi galutiniai teismo sprendimai, kuriais anuliuojamas sprendimas skirti administracinę sankciją ar priemonę, taip pat būtų paskelbti.

8. Valstybės narės užtikrina, kad bet kokia pagal 2–6 dalis paskelbta informacija pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtų kompetentingų institucijų oficialiose interneto svetainėse liktų bent penkerius metus po jos paskelbimo dienos. Į paskelbtą informaciją įtraukti asmens duomenys oficialioje interneto svetainėje lieka tik tokį laikotarpį, kuris būtinas vadovaujantis taikomomis asmens duomenų apsaugos taisyklėmis. Toks saugojimo laikotarpis nustatomas atsižvelgiant į atitinkamų valstybių narių teisės aktuose nustatytus senaties terminus, tačiau jokiu atveju nėra ilgesnis kaip dešimt metų.

9. Pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos informuoja EBI apie visas taikytas administracines sankcijas ir kitas administracines priemones, įskaitant, kai tinkama, visus su jomis susijusius skundus ir jų rezultatus. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos gautų bendrą ir išsamią informaciją apie galutinį sprendimą dėl bet kokių skirtų baudžiamųjų sankcijų ir kad tos kompetentingos institucijos tą informaciją taip pat pateiktų EBI.

10. EBI tvarko administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių, apie kurias jai pranešta, centrinę duomenų bazę. Ta duomenų baze naudojasi tik pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos ir ji atnaujinama remiantis tų kompetentingų institucijų pagal šio straipsnio 9 dalį pateikta informacija.

25 straipsnis

Bendradarbiavimo pareigos

1. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiautų su bendrąją kredito įstaigų priežiūrą vykdančiomis kompetentingomis institucijomis, laikydamosi atitinkamų toms įstaigoms taikomų Sąjungos teisės aktų, o padengtąsias obligacijas išleidusios kredito įstaigos pertvarkymo atveju – su pertvarkymo institucija.

2. Be to, valstybės narės užtikrina, kad pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiautų tarpusavyje. Bendradarbiaudamos jos, be kita ko, viena kitai teikia visą informacija, svarbią kitų institucijų priežiūros užduotims vykdyti, laikantis nacionalinės teisės nuostatų, kuriomis perkeliama ši direktyva.

3. Šio straipsnio 2 dalies antro sakinio tikslais, valstybės narės užtikrina, kad pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos pateiktų:

   a) visą svarbią informaciją kitos pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos prašymu ir

   b) visą būtiną informaciją savo iniciatyva kitoms pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtoms kompetentingoms institucijoms kitose valstybėse narėse.

4. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos bendradarbiautų su EBI arba, atitinkamais atvejais, su Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija), įsteigta pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1059/2010[1], įgyvendinant šią direktyvą.

5. Šio straipsnio tikslais, informacija laikoma būtina, jei ji gali daryti reikšmingą įtaką padengtųjų obligacijų emisijos vertinimui kitoje valstybėje narėje.

26 straipsnis

Informacijos atskleidimo reikalavimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos savo oficialiose interneto svetainėse skelbtų šią informaciją:

   a) su padengtųjų obligacijų emisijomis susijusių priimtų nacionalinių įstatymų, nutarimų, administracinių taisyklių ir bendro pobūdžio gairių tekstus;

   b) leidimus leisti padengtąsias obligacijas turinčių kredito įstaigų sąrašą;

[1] 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1059/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 84).

c) padengtųjų obligacijų, kurias leista žymėti ženklu „Europos padengtosios obligacijos“, sąrašą ir padengtųjų obligacijų, kurias leista žymėti ženklu „Europos padengtosios obligacijos (aukščiausios rūšies)“, sąrašą.

2. Pagal 1 dalį skelbiamos informacijos turi pakakti, kad būtų galima iš esmės palyginti skirtingų valstybių narių pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtų kompetentingų institucijų taikomus metodus. Ta informacija atnaujinama siekiant atsižvelgti į visus pasikeitimus.

3. Pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos EBI kasmet pateikia 1 dalies b punkte nurodytų kredito įstaigų ir 1 dalies c punkte nurodytų padengtųjų obligacijų sąrašus.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS
ŽENKLINIMAS

27 straipsnis
Ženklinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad ženklas „Europos padengtosios obligacijos“ ir jo vertimas į visas oficialiąsias Sąjungos kalbas būtų naudojamas tik padengtosioms obligacijoms, atitinkančioms reikalavimus, nustatytus nacionalinės teisės nuostatomis, kuriomis perkeliama ši direktyva.

2. Valstybės narės užtikrina, kad ženklas „Europos padengtosios obligacijos (aukščiausios rūšies)“ ir jo vertimas į visas oficialiąsias Sąjungos kalbas būtų naudojamas tik padengtosioms obligacijoms, atitinkančioms reikalavimus, nustatytus nacionalinės teisės nuostatomis, kuriomis perkeliama ši direktyva, ir atitinkančioms Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio reikalavimus, iš dalies pakeisto Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/….[1+].

[1] … m. … … d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/… kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos, susijusios su padengtųjų obligacijų pozicijomis (OL L …, …, p. …).

[+] OL: Prašom tekste įrašyti dokumente PE 85/19 esančio reglamento numerį ir susijusioje išnašoje įrašyti to reglamento numerį, datą ir OL nuorodą.

V ANTRAŠTINĖ DALIS
KITŲ DIREKTYVŲ DALINIAI PAKEITIMAI

28 straipsnis

Direktyvos 2009/65/EB dalinis pakeitimas

Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalis iš dalies keičiama taip:

1) pirma pastraipa pakeičiama taip:

„4. Valstybės narės gali didinti 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatytą 5 % ribą iki daugiausiai 25 %, jeigu obligacijos buvo išleistos iki … [30 mėnesių ir viena diena po šios iš dalies keičiančios direktyvos įsigaliojimo dienos] ir atitiko šioje dalyje nustatytus reikalavimus, taikytinus jų emisijos dieną, arba jeigu obligacijos atitinka padengtųjų obligacijų apibrėžtį Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 20…/…[*+] 3 straipsnio 1 punkte.

---

[*] … m. … … d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) …/… dėl padengtųjų obligacijų emisijų ir viešosios priežiūros, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/65/EB ir 2014/59/ES (OL L …, …, p. …).“.

[+] OL: Prašom tekste įrašyti šios direktyvos numerį ir baigti pildyti atitinkamą išnašą.

2) trečia pastraipa išbraukiama.

29 straipsnis

Direktyvos 2014/59/ES dalinis pakeitimas

Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 96 punktas pakeičiamas taip:

„96) padengtoji obligacija – padengtoji obligacija, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 20…/…[*+] 3 straipsnio 1 punkte arba finansinė priemonė, kaip taikytina jos emisijos dieną, kuri išleista iki … [30 mėnesių po šios iš dalies keičiančios direktyvos įsigaliojimo dienos]; obligacija, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje[**], kaip taikytina jos emisijos dieną;

---

* … m. … … d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) …/… dėl padengtųjų obligacijų emisijų ir viešosios priežiūros, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/65/EB ir 2014/59/ES (OL L …, …, p. …).

** 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).“.

+ OL: Prašom tekste įrašyti šio reglamento numerį.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

30 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad padengtosioms obligacijoms, išleistoms iki … [30 mėnesių ir viena diena po šios direktyvos įsigaliojimo dienos], kurios atitinka Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus, taikytinus jų emisijos dieną, nebūtų taikomi šios direktyvos 5–12, 15, 16, 17 ir 19 straipsnių reikalavimai, tačiau jas būtų galima toliau iki jų termino laikyti padengtosiomis obligacijomis pagal šią direktyvą.

   Valstybės narės užtikrina, kad pagal šios direktyvos 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos prižiūrėtų padengtųjų obligacijų, išleistų iki … [30 mėnesių ir viena diena po šios direktyvos įsigaliojimo dienos], atitiktį Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje nustatytiems reikalavimams, taikytiniems jų emisijos dieną, ir šios direktyvos reikalavimams, tiek, kiek jie yra taikomi pagal šios dalies pirmą pastraipą.

2. Valstybės narės gali taikyti 1 dalį padengtųjų obligacijų tęstinėms emisijoms, kurių ISIN buvo suteiktas iki … [30 mėnesių po šios direktyvos įsigaliojimo dienos], ne ilgiau kaip 24 mėnesius po tos datos, jei tos emisijos atitinka visus šiuos reikalavimus:

a) padengtosios obligacijos terminas yra ankstesnis kaip … [90 mėnesių po šios direktyvos įsigaliojimo dienos];

b) bendras po … [30 mėnesių ir viena diena po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] išleistos tęstinės emisijos dydis neviršija dvigubo neapmokėtų padengtųjų obligacijų emisijos dydžio tą dieną;

c) bendras padengtųjų obligacijų emisijos dydis suėjus terminui neviršija 6 000 000 000 EUR arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta;

d) įkeičiamas turtas yra valstybėje narėje, kuri taiko 1 dalį tęstinėms padengtųjų obligacijų emisijoms.

31 straipsnis

Peržiūra ir ataskaitos

1. Ne vėliau kaip … [54 mėnesiai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su EBI, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, prireikus kartu su pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kurioje įvertina, ar ir, jei taikytina, kaip padengtąsias obligacijas leidžiančioms trečiųjų valstybių kredito įstaigoms ir tų padengtųjų obligacijų investuotojams būtų galima nustatyti lygiavertiškumo sistemą, atsižvelgiant į tarptautinius padengtųjų obligacijų srities pokyčius, visų pirma teisės aktų sistemų pokyčius trečiosiose valstybėse.

2. Ne vėliau kaip … [66 mėnesiai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su EBI, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl šios direktyvos įgyvendinimo investuotojų apsaugos lygio ir padengtųjų obligacijų emisijų pokyčių Sąjungoje aspektais. Į ataskaitą įtraukiamos rekomendacijos dėl tolesnių veiksmų. Į ataskaitą įtraukiama informacija apie:

   a) leidimų leisti padengtąsias obligacijas skaičiaus pokyčius;

b) pokyčius, susijusius su padengtųjų obligacijų, išleistų laikantis nacionalinės teisės nuostatų, kuriomis perkeliama ši direktyva, ir laikantis Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio, skaičiumi;

c) padengtųjų obligacijų emisijas užtikrinančio turto pokyčius;

d) įkaito perviršio lygio pokyčius;

e) tarpvalstybines investicijas į padengtąsias obligacijas, įskaitant investicijas iš trečiųjų šalių ir investicijas trečiąsias šalis;

f) padengtųjų obligacijų emisijų numatant terminų pratęsimo struktūrą pokyčius;

g) Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 1 dalyje nurodytų pozicijų naudojimo rizikos ir naudos pokyčius;

h) padengtųjų obligacijų rinkų veikimą.

3. Ne vėliau kaip … [54 mėnesiai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] valstybės narės pateikia Komisijai informaciją dėl 2 dalyje numatytų klausimų.

4. Ne vėliau kaip … [54 mėnesiai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] Komisija, užsakiusi ir gavusi ataskaitą, kurioje įvertinama dėl terminų pratęsimo struktūra pasižyminčių padengtųjų obligacijų kylanti rizika ir nauda, pasikonsultavusi su EBI, parengia ataskaitą, ir tą tyrimą bei ataskaitą, o prireikus ir pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Ne vėliau kaip … [54 mėnesiai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] Komisija parengia ataskaitą dėl galimybės sukurti dvigubo reikalavimo priemonę, vadinamą Europos užtikrintaisiais vekseliais. Komisija tą ataskaitą ir, prireikus, pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.

32 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip … [18 mėnesių po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

   Tas priemones jos taiko bent jau nuo … [30 mėnesių po šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

Valstybės narės, priimdamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių priemonių tekstus.

33 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

34 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta …

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*